

Moš

SKUPNOST

glasilo SZDL Ljubljana moste-polje

Kdaj v telesni kulturi na zeleno vejo?

ALI JE, ZAKAJ IN KOMU JE POTREBNA TELESNA VZGOJA PA ŠE: KAKO HIRA IN KAKO NAJ ŽIVI

Ne le vsakega športnika, ampak vsakega občana, ki mu poleg lastne vsaj malo pomeni tudi družbena korist, mora zaboleti stanje, v katerem se je zadnje čase znašla telesna kultura. Površen pregled pove, da je v Ljubljani razpadlo že veliko število še pred leti zelo aktivnih klubov s številnim članstvom (npr. vse sekcije ŠD Svoboda na Viču, razen nogometa, velik del sekcij ŠD Ljubljana, celotno ŠD Krim — v naši občini pa društva TVD Partizan v Sneberju, Dolskem, Zalogu, Stepanji vasi in Polju, samo v minulem letu pa 7 strelskih družin).

Lepo bi bilo, če bi vsi ti bivši člani delovali sedaj sami, ali v okviru delovnih organizacij ali šol. Toda reforma je prinesla kot prvo nalogo stabilizacijo gospodarstva in

je tedensko (to je 1 krat 45 minut).

Kratek povzetek:

Mladim jemljemo v ustavi postavljeno pravico do telesne

vzgoje. Kako pa se bodo kot odrasli ukvarjali z rekreacijo, kako bodo kot odrasli gledali na družbo, ki jih je vzgajala? Kako naj, postavimo za pri-

(Nadaljevanje na 8. str)

ni veliko tistih, ki razmišljajo o telesni rekreaciji v okviru svojih podjetij. Toda najbolj je žalosten pogled v naše šolstvo. Še vedno po Sloveniji zidajo šole brez telovadnic, že davno obljubljene telovadnice (velja za našo občino) še ne stoje in nanje (pristojni) ne mislijo, sredstva za šolsko telesno vzgojo so več kot premajhna. Mnogokje in mnogoteri še nimajo telesne vzgoje za enakopraven predmet. (Primer iz naše občine: No, otroci na urniku imamo sedaj telesno vzgojo — a samo če boste pridni! — Seveda otroci takoj na začetku »nameravane« ure dokažejo, da niso pridni in telovadbe je takoj konec); mnogokje porabijo ure telesne vzgoje za druge predmete. Kroga vsemu pa je še težak materialni položaj šolstva nasploh, ki »sili« Temeljno izobraževalno skupnost Ljubljana k temu, da odreja, naj imata po 2 oddelka skupaj telesno vzgojo (kljub splošnemu napredku naše družbe na vseh področjih in na drugi strani ob tolikih šolah brez telovadnic), predmetnik za 8. razrede tistih osnovnih šol, ki preizkušajo 5-dnevni tedenski pouk, pa predvideva v prvem polletju po 1 uro telesne vzgo-

KOORDINACIJSKI ODBOR ZA NARODNO OBRAMBO

Na podlagi sklepov in priporočil republiške konference SZDL in potrebe po koordinaciji obrambnih ukrepov na območju občine je izvršni odbor občinske konference SZDL Ljubljana Moste-Polje na svoji seji dne 20. septembra imenoval občinski koordinacijski odbor za narodno obrambo v naslednji sestavi:

1. ALOJZ GRČAR — rojen 29. oktobra 1913, stanujoč v Ljubljani, Moškričeva 23 — upokojenec;

2. IVAN MAHNIČ — rojen 18. avgusta 1924, stanujoč v Ljubljani, Ob Ljubljani 130, — upokojeni rezervni oficir;

3. MAJDA VIŽINTIN — rojena 11. aprila 1915, stanujoča v Ljubljani, Pokopališka 45 — uslužbenka;

4. Inž. FRANC MODREJ — rojen 1925. leta, stanujoč v Ljubljani, Moškričeva ul., zaposlen pri podjetju Adria avio promet, Ljubljana;

5. ŠTEFAN TROBIŠ — rojen 13. decembra 1906, stanujoč v Ljubljani, Kajuhova 46 — upokojenec;

6. DIMITRIJ KOBILICA — zaposlen v tiskarni tovarne Saturnus;

7. SREČKO RESNIK — rojen 1946. leta, stanujoč v Ljubljani, Ribniška 21, zaposlen v tovarni Saturnus kot strojni tehnik;

8. TONE KLEMEN — rojen 1927. leta, stanujoč v Zg. Zadobrovi 65;

9. BRANKO ZRIMSEK — rojen 2. junija 1930, stanujoč v Bizoviku št. 111, po poklicu gradbeni delovodja;

10. MIRKO KLANČAR — rojen 21. novembra 1923, stanujoč v Ljubljani, Maksa Percica ulica, diplomirani pravnik — rezervni oficir;

11. JOŽE OKRETIČ — rojen 19. julija 1892, stanujoč v Ljubljani, Kajuhova 46 — upokojenec;

12. ŠTEFAN MATKO — rojen 26. decembra 1913, stanujoč v Zg. Zadobrovi št. 105 — upokojenec.

Odbor se bo v kratkem sestel in izdelal akcijski program dela. Obstaja možnost, da bo odbor po potrebi še razširjen.

Za obojestransko odgovornost

Intenzivne razprave o problematiki kmetijstva v občinskih skupščinah in med članstvom socialistične zveze se približujejo koncu. Podlaga tem razpravam so bili predvsem analiza skupine CK ZKS »Ocena družbenoekonomskih in političnih odnosov v kmetijstvu in na vasi«, »Osnutki stališč, sklepov in priporočil« skupščine SRS ter vsak dan težji položaj v celotnem slovenskem kmetijstvu.

Splošna ocena vseh razgovorov na terenu je zelo ugodna. Kmetijski strokovnjaki, delavci v neposredni kmetijski proizvodnji in delovni kmetje so razpravljali in dokazali pozitiven odnos do bodočih gospodarskih in družbenopolitičnih pogojev nadaljnega razvoja slovenskega kmetijstva. Na vseh razgovorih so številni razpravljavci v prvi vrsti opozarjali na konkretne oblike nepravilnosti in na probleme v družbeni in zasebni kmetijski proizvodnji, ki so rezultat nerešenih sistemskih vprašanj, zastoja izvoza na tuja tržišča, neurejenosti domačega trga in tudi lastnih subjektivnih slabosti. V spontanih razpravah so razpravljavci zavzemali stališča do skupščinskega gradiva ter predlagali še nove rešitve. »Osnutke stališč sklepov in priporočil« so povsod pozitivno sprejeli. Osnovna pripomba udeležencev je bila le, da so nekatera stališča v gradivu skupščine preveč splošna. Zato je prevladovalo mnenje, da bi morale občinske skupščine reševati vso isto problematiko kmetijstva, za katero niso potrebne dolgoročne sistemske spremembe.

Predvsem take usmeritve smo pogrešali pri obravnavi o kmetijstvu na zadnji seji oabčinske skupščine Moste-Polje. Informacija, ki jo je pripravil koordinacijski odbor za preučevanje problematike kmetijstva in gozdarstva, je preveč načelna, saj razen pripomb h gradivu republiške skupščine in nekoliko predlogov občinski skupščini pravzaprav ne daje nobenih konkretnih rešitev. Ne moremo pa soglašati z ugotovitvijo, da lahko občinske skupščine od priporočil republiške skupščine urejajo le davčno politiko (ki jo občinska skupščina res vodi zelo preudarno na podlagi obravnavanja posameznih gospodarstev in njihovih problemov) in pa zdravstveno za-

varovanje. Prav tako dvomimo, da bo imelo samo priporočilo kreditni banki in hranilnici uspeh, če vemo, da so banke kljub mnogim dosedanjim priporočilom do individualnega kmeta zadržale stari, neustrezní odnos.

Odbor priporoča, naj krajevne skupnosti prevzamejo nalogo povezovanja in združevanja interesov in potreb kmetijskih proizvajalcev v posameznih okoliših. Treba pa se je vprašati, ali so v težkih pogojih prodaje kmetijskih pridelkov in v situaciji, ko zasebni kmetijski proizvajalci nimajo organizacije, krajevne skupnosti primerna in sposobna telesa, ki bi reševala vsakodnevne kmetijske probleme občanov — kmetov in štčitila njihove interese? Problematika odnosov med gozdnimi gospodarstvi in kmeti kriči po ustreznem reševanju vendar gradivo tega problema ne omenja nikjer drugje kot v naslovu!

Odložitev obravnave o problematiki kmetijstva na jesen je zbujala upanje, da bo občinska skupščina med tem časom to solidno obdelala in pripravila konkretne ukrepe, ki naj bi v največji možni meri sanirali na junijski seji nakazane probleme in izboljšali materialno podlago nadaljnjemu razvoju kmetijstva v občini. Priporočila brez konkretnih dogovorov in obveznosti ter odpis davkov pa predstavljajo po našem mnenju le neučinkovito vodenje politike oz. drago izvajanje socialne, ki bremeni tekočo kmetijsko proizvodnjo in družbeni standard.

Občinski skupščini velja izdelati temeljito analizo razvoja kmetijstva v občini, predvideti najustreznejše rešitve in poskušati s svojim jamstvom zagotoviti najbolj ogroženim kmetom potrebne kredite. Z močjo političnega vpliva bi verjetno občinska skupščina lahko tudi zagotovila odkup, oz. vspostavi primerne oblike proizvodnega sodelovanja med kmetijskimi organizacijami na teritoriju občine (AE) in kmeti, ki nimajo drugih možnosti prodaje.

Menimo, da bi bilo iskane takih oblik reševanja sedanjega izredno težkega položaja v kmetijstvu vsekakor umestnejše kot resignirano zniževanje oz. odpisovanje davkov.

PREBERI TUDI...

Davčna politika stran 2

KLICAJ stran 3

Videli smo Longarone stran 4

Filmska Mojca iz Most stran 5

Vse o športu stran 8

Za enotno davčno politiko gre

O meenotni davčni in inšpekcijski politiki je bilo prelito že mnogo črnila. Medtem ko so si nekatere občinske skupščine prizadevale, da bi čimprej zadovoljivo rešile problem, ki sta ga davčna in inšpekcijska služba predstavljali v mehanizmu naše družbe, so nekatere ob-

činske skupščine s nepošteno politikom manjših dajatev rušile vse dogovore. Težko bi bilo odgovoriti, ali so primanjkljaji v proračunih v teh skupščinah dovolj tehtno opravičilo za škodo, ki jo je povzročilo tako ravnanje. Da je bilo kršenje enotnih načel med občinskimi

skupščinami voda na mlin nekaterim obrtnikom, ni dvoma. Ukrepi nekaterih občinskih skupščin v zadnjem času pa kažejo da se je tudi na tem področju premaknilo. Kot vse kaže — in to si tudi želimo — je špekulanskemu delu obrtnikov, ki so družbo vsakoletno ogoljufali za težke milijone, le odzvonilo!

Oddelek za gospodarstvo pri občinski skupščini Ljubljana Moste-Polje je v mesecu juniju začel akcijo, katere glavni namen je bilo kontrolirati obrtno ozir. pridobitno dejavnost občanov. Upravni organ skupščine je v sodelovanju s tržnim inšpektorjem obiskal vse občane, ki so se ukvarjali z obrtno dejavnostjo brez ustreznega dovoljenja. Marsikje je bilo treba priti večkrat ker obrtnikov ni bilo doma, vendar se je delo splačalo, saj si je tako občina izpolnila evidenco, kar ji bo omogočilo v prihodnje izvajati stalno in sistematično kontrolo. V zadnjem času si je občinska skupščina izpolnila tudi evidenco o novih občanah, ki opravljajo obrt brez dovoljenja. Zato se bodo ti obiski še nadaljevali, ozir. jih bo s kontrolo števila zaposlenih delavcev, opremljenosti delavnic, delovnih pogojev zaščite itn. nadaljevala tudi pri rednih obrtnikih.

Akcija ugotavljanja nedovoljene obrtne dejavnosti občanov je bila precej obširna, saj je bilo po obisku na terenu potrebno vsako stranko še zaslišati in po potrebi izvesti ukrepe za upravno kazenski postopek. Na občinski skupščini menijo, da bo upravno kazenski postopek izpeljan do konca meseca. Ko bo to zaključeno, bo dobil oddelek za gospodarstvo kopije o postopku. Po tem se bo šele videlo kakšen uspeh lahko pričakujemo od akcije tudi v finančnem pogledu in kateri ukrepi bi bili še potrebni.

Občane, ki so jih obiskali inšpektorji, bi lahko razvrstili v nekaj skupin. Omenili smo že priložnostno redno kontrolo obrtnikov, ki imajo obrtno dovoljenje. Ti pod predpostavko da so poštene, za naš zapis niso interesantni. Huje je s tistimi, ki imajo potrdila za opravljanje dopolnilnih dejavnosti, pa ne delajo po pozitivnih predpisih ali se celo ukvarjajo z neko dejavnostjo brez potrebnih dovoljenj. Ti izigravajo predpise in oškodujejo širšo skupnost za dajanje, ki jim jih nalaga zakon. V družbenem pogledu so zelo škodljivi tudi tisti zasebni obrtniki, ki imajo obrtno dovoljenje za opravljanje dejavnosti od občinskih skupščin zunaj mesta Ljubljane svojo dejavnost pa opravljajo na območju naše občine. Taki obrtniki sicer plačujejo davke in obveznosti, vendar ne naši občini, kjer sicer živijo in uživajo vse komunalne ugodnosti, kjer se šolajo njihovi otroci itn. Zadnji v naši klasifikaciji so najtežji in najmobilnejši saj se iz občine v občino vozijo kar s tovornaki. Nekateri imajo veljavna obrtna dovoljenja, nekateri pa so ali brez svojih vozil ali pa brez dovoljenj za

opravljanje avtoprevozniške dejavnosti.

Vsem tem anomalijam bo sedanje izvajanje kontrole, ki je rezultat dogovora predstavnikov občinskih skupščin in uprave inšpekcijskih služb Ljubljani, verjetno napravilo konec. Resnost izvajanja sedanje akcije daje upanje, da bo osebno delo z zasebnimi sredstvi za delo dejansko dobilo tisto mesto in ugled, ki mu ga zagotavlja ustava. To kaže tudi kontrola vseh obrtnikov — tudi tistih, ki svojega položaja ne izrabljajo, temveč pošteno in skladu z zakonom opravljajo svojo obrt. Pozitivna je tudi namera občine, da ne bo dopuščala opravljanja uslužnostne obrti (krojači, šivilje, čevljarji) brez ustreznih potrdil. Namen tega ukrepa ne bo fiskalne narave, saj so obdavčitev teh simbolične, pač pa pregled dejavnosti in lažje izdajanje pravih obrtnih dovoljenj. Marsikdaj se je namreč dogodilo, da si je družba prizadevala odpreti neko obrt, izkakalo pa se je, da vse potrebe (kaj lahko) opravljajo uslužnostni obrtniki. Z legalizacijo le-teh bi bili podobni problemi opravljeni.

Pomemben jubilej

15. oktobra letos poteka 25 let od prvega kongresa Slovenske protifašistične ženske zveze. V Ljubljani se tej pomembni obletnici pridružuje tudi proslava 25 letnica ustanovitve X. Ljubljanske brigade in množičnih demonstracij v Ljubljani pred poslopji italijanske fašistične oblasti, pred škofijo in na grobovih talcev, svoj vrhunec pa so dosegle 1. avgusta 1943 pred sodiščem, ko je po padcu fašizma okrog 10.000 ljudi, predvsem žensk, zahtevalo izpust zapornikov in internancev.

Ti dogodki so bili dokaz visoke zavesti ljubljancov, zlasti žensk, ki so vztrajale v vrstah Osvobodilne fronte in prevzemale odgovorne naloge v vseh množičnih oblikah neuklonljivega boja proti okupatorju.

Spomin na te slavne dni boja in upora proti tujim zavojevalcem bo Ljubljana proslavila 29. septembra 1968 v Mostecu pri Ljubljani, kamor bodo množično odšli tudi naši občani.

29. septembra ob 10. uri dopoldne bo naša delegacija položila cvetje na spomeniku pred škofijo. Pozivamo vse šole, da se pridru-

žijo v čimvečjem številu.

Poleg te množične kulturno-politične proslave zgodovinskih dogodkov pa se vključujemo v mestni program še z naslednjimi akcijami:

Spomina na slavne dni narodnoosvobodilnega boja, posebej v Ljubljani, moramo z vso zavzetostjo posredovati predvsem mlajšim generacijam. Zato bodo v vseh šolah proslave, predavanja in interne razstave, za katere bomo preskrbeli fotografije vseh bork, in aktivistk, ki so med vojno darovale življenja za našo svobodo in lepšo bodočnost nas vseh.

Zgodovinske dogodke pa bomo povezovali tudi z aktualnimi problemi sedanosti, posebno tistih, ki zadevajo enakopravnost žensk in njihovo nadaljnjo aktivizacijo v javnem, družbenem in političnem življenju.

Sindikalne organizacije pa bodo poskrbele, da bodo samoupravni organi na posebnih sejah delavskih svetov in upravnih odborov obširneje in temeljiteje razpravljali o problemih žensk in družine, kakršni so konkretno v posamezni delovni organizaciji.

Predlogi za spremembo zvezne ustave in volilnega sistema

Kot je znano so v teku živahne razprave o predlogu za spremembo zvezne ustave in o težah za spremembo volilnega sistema. V občini Moste-Polje so take razprave bile v Zadvoru, v Polju, Zalogu, na Kodeljevem, v klubu odbornikov in na razširjeni seji izvršnega odbora občinske konference SZDL. Vse predloge in pripombe na teh razpravah bi lahko strnili v naslednje točke:

2. Volitve v vse zore delovnih skupnosti Zvezne skupščine, naj bodo tudi neposredne. Na tak način se vez med delegatom in volivci ne izgubi in je sodelovanje nujno ter koristno.

3. Poseben pomislek je bil izražen glede obremenjenosti zbora narodov, ki bo nujno sledila kot posledica enakopravnega sprejemanja zakonov z ostalimi zbori. Ker pa je delovno področje zborov delov-

in narodnosti, ki žive v SFRJ, bo moral zakone tudi vsebinsko presojsati.

Z ozirom na to, da se zmanjšuje vloga in funkcija federacije ter vse večje samostojnosti republik in drugih družbenopolitičnih in samoupravnih skupnosti naj se zmanjša število zborov zvezne skupščine in sicer:

— ukinita naj se socialno zdravstveni in kulturnoprosvetni zbor njihove funkcije pa naj prevzame zbor komun.

V tem primeru naj bi v zvezni skupščini delovali trije zbori (gospodarski zbor, zbor narodov in zbor komun), ostal bi pa seveda tudi dvodomni sistem.

Posebno je bilo na razgovorih poudarjeno, da naj pristojni forumi store vse potrebno, oziroma izdelajo predloge za poenostavitev kandidacijskega postopka in vloge občinskih kandidacijskih konferenc.

Mimo gornjih predlogov so bili podani še naslednji: zmanjševanje zborov zvezne skupščine (predlagajo samo 2 zbora); v ustavna določila vnesti vlogo in odgovornost sindikata; pri volitvah upoštevati in zaupati obstoječim forumom SZDL (občinska konferenca, politični aktivni, krajevne konference in.); volivci — občani morajo imeti pravico odločanja pri kandidatih; zahteva po javnem nastopanju kandidatov; zakaj se tako pogosto menjajo zbori?; občani ne dojemajo funkcije zborov in jih to moti; SZDL naj se zavzema za več kandidatov — odklanja naj samo enega in podobno. O nadaljnjem poteku teh razprav bomo še poročali!

nih skupnosti izredno pestro in zahteva tudi določeno širino oziroma specializacijo, se postavlja vprašanje, ali bodo delegati zbora narodov tudi strokovno kos nalogam in presoji glede sprejema posameznih zakonov. Čeprav zbor narodov predvsem presoja zakone z vidika enakopravnosti narodov

1. Delegati zborov delovnih skupnosti naj bi bili voljeni glede na število zaposlenih po posameznih področjih in ne po številu prebivalstva. Če so zbori delovnih skupnosti najvišji organi upravljanja, naj bodo tudi dejansko delegati delovnih ljudi, zaposlenih po posameznih področjih.

Vesti iz občinske skupščine

20. seja (19. septembra 1968)

Skupščina je dala soglasje h konstituiranju ljubljanske Toplarne. Ta sklep je bil sprejet na podlagi ugotovitve, da je izpolnjen pogoj o zagotovitvi finančno aktivnega poslovanja Toplarne in s tem tudi pogoj za konstituiranje podjetja. Toplarna bo 1. oktobra 1968 začela z rednim poslovanjem.

Na odborniška vprašanja glede hrupa je predstavnik podjetja dal naslednje pojasnilo in zagotovilo: Občasn hrup nastaja zaradi dispečerskih potreb, kadar gre za zmanjševanje obtežitve pare. Za ublažitev hrupa so doslej investirali 80 milijonov S dinarjev (posebne dušilne naprave, izolacija strojnice ipd.). Prizadevali si bodo tudi v bodoče zagotoviti vse potrebno, da bo čim manj hrupa.

Skupščina je razpravljala in sklepala o analizi polletnih obračunov delovnih organizacij. V polletnem poročilu službe družbenega knjigovodstva je ugotovljeno, da so gospodarske in negospodarske organizacije v občini Moste-Polje poslovale zadovoljivo. Izgubo izkazujejo le Kemična tovarna (iz znanih razlogov), Izolit in Obrtni servis Moste.

Svet za gospodarstvo pri občinski skupščini je na podlagi tega sprejel ustrezne ukrepe in priporočila skupščini za sanacijo teh podjetij, ki pa so tudi sama storila potrebne korake, da se čimprej izvedejo iz sedanjega težavnega položaja.

Odborniki so poslušali informacijo o izvrševanju proračuna občine za prvo polletje 1968. Informacija izkazuje proračunski izpad v višini 11 %, in sicer največ zaradi nenačelne in nepošteno davčne politike nekaterih sosednih občin in republik. Nekateri obrtniki in avtoprevozniki iz naše občine so se namreč zaradi nižjih davčnih obremenitev in ob nedoslednih predpisih preselili iz naše občine. Ta izpad znaša okoli 60 milijonov S dinarjev. Primanjkljaj v proračunu je mimo tega nastal tudi zaradi padca prometa v gostinstvu, ki plačuje davek na prodane alkoholne pijače. Ta promet je

vsako leto nižji. Izpad je nastal tudi zaradi komunalnih taks na motorna vozila.

Skupščina je letos že drugič razpravljala o kmetijstvu. Tokrat je sprejela priporočila in sklepe za sanacijo kmetijstva in razpravljala o osnutku stališč republiške skupščine o tem gospodarskem področju.

Skupščini je bila predložena informacija o razgrnitvi zaidalnih načrtov industrijske in servisne cone v Mostah. O teh smo obširno poročali v zadnji številki Naše skupnosti. Obenem je skupščina sprejela tudi informacijo o izdelani urbanistični dokumentaciji za območje vasi Ob savski ježi (Šmartno, Obrije, Hrastje, Semberje, Zg. in Sp. Zadobrova).

Sprejet je bil odlok o razširitvi veljavnosti odloka o spremembi odloka o občinskem prometnem davku na območju mesta Ljubljana na izvenmestno območje občine Ljubljana Moste-Polje. Ta odlok je bil sprejet zato, da bi imeli za celetno območje občine enotno urejeno pobiranje prometnega davka.

Skupščina je dala soglasje k eksperimentalni uvedbi petdnevnega delovnega tedna na osnovni šoli Ketteja in Murna. Iz izkušenj polletnega eksperimenta na šolah v Kranju in Mariboru je ugotovljeno, da šolski koledar ne vpliva negativno na učne rezultate.

Učiteljski zbor osnovne šole Ketteja in Murna je izrazil pripravljenost, da kot eksperimentalna šola sodeluje v prizadevanjih za preučitev petdnevnega tedenskega dela na osnovnih šolah. Tako bo ta šola v šolskem letu 1968/69 prišla do ustreznih izkušenj in ugotovitev, ki bodo koristna tudi za druge osnovne šole v republiki.

Skupščina je dala soglasje k pripojitvi vzgojno varstvenega zavoda Zelena jama k vzgojno varstvenemu zavodu Jarše.

ARBO: Integracija bo slej ko prej nujnost

Tovarna v Podgradu ima precej (ne) ugledno zgodovino. Zidovje, v katerega je sedanji kolektiv vložil že precej denarja, je bila nekdanja grajska pristava. Če k temu dodamo še dokaj nevarnega soseda — potok Besnico, ki kaj rad poplavlja, vidimo, da delo 48-članskega kolektiva ni bilo nikdar lahko. Kljub temu, da je tovarna stara in majhna, pa zagotavlja svojim delavcem 1170 N-dinarjev povprečnih osebnih dohodkov, kar jo uvršča na vrh kolektivov v občini. Zakaj in kako?

V Arbu je pričelo delati leta 1954 32 delavcev brez proizvodnega programa, z uslužnostno proizvodnjo ter s 54 milijoni S dinarjev bruto dohodka. Po letih trdega boja in ostri konkurenci znotraj panoge so leta 1967 ustvarili že 660 — 670 milijonov S dinarjev bruto produkta, medtem ko so planirali delo na 780 milijonov. Delilno razmerje je zelo uravnoteženo, saj 52% razdelijo za osebne dohodke, 48% dajo za modernizacijo in no-

mov angažirati tuje strokovnjake, uvedli zaščitne ukrepe in opremo, v proizvodnji organizirali za delavce tečajne izvarstva pri delu in predvsem angažirali dr. Moškona za dispanzersko preventivo. Najhujše primere obolenj ali delavcev s slabšim zdravjem pa že 12 let pošiljajo na dopustniško zdravljenje v svoj dom v Piranu.

V kemični industriji so nekje v sredini. Ugodnejši položaj jim zagotavlja tudi dejstvo, da

poslovnih stikih. Zasluga, da so v novih pogojih obdržali enak tempo rasti, gre predvsem dejstvu, da so ukrepe, ki jih je terjala reforma, pripravili že prej, prav tako opravili vse večje investicije in da imajo lastna obratna sredstva.

NAČRTI — Za naprej morajo poiskati potrebne artikle, prilagodljive za produkcijo na strojni opremi. Tempo razvoja mora znova enakomerno rasti. Vsa razpoložljiva sredstva mislijo investirati v tehnologijo ter napraviti produkcijo čim bolj neškodljivo zdravju delavcev. Vso nevarno proizvodnjo mislijo hermetizirati, nabaviti nove kotle ter ustrezno urediti notranji transport. Pri tem bodo veliko skrb posvetili tudi kadrom, ki zdaj še niso najkvalitetnejši in so jih do sedaj vzgajali bodisi s priučevanjem na delovnih mestih ali na krajših tečajih ipd. Izboljšali so tudi strokovni kader tako, da so dobili tri nove inženirje in tri tehnike-kemike, ekonomista; poleg tega dajejo tudi 2 visokošolski štipendiji.

Kvaliteta njihovih proizvodov v glavnem odgovorja tudi zunanjemu tržišču. Ker imajo manjšo produkcijo, lahko zelo precizno »režejo« razne destilate in podobne produkte. Zaradi ustrezne kvalitete so v glavnem tudi obdržali cene, medtem ko nekateri njihovi izdelki zavzemajo mesto v normalnih zunanjih proizvajalcev. Največ izvažajo v Egipt in na tržišča razvijajočih se držav ter nekoliko tudi v Nemčijo.

Ko smo jih vprašali, kaj mislijo o integraciji, so odgovorili tipično po jugoslovansko. Dokler je blagostanje (beri — nam gre dobro), se ni treba združevati. Takoj pa so dodali, da je združevanje malih podjetij (po njihovo: »grajzlarij«) problematično, še posebno, ker so dislocirane. Vendar pa bo integracija v perspektivi nujna. Mislijo, da bo najugodnejši trenutek, ki bo odstranil tudi morebitna nasprotja med temi »malimi« proizvajalci takrat, ko se bo združila velika bazična kemična industrija. Takrat bo integracija nujnost.

Imajo nekaj zalog, največ zaradi kupcev, da jim lahko v vsakem trenutku ustrezajo. Toda te zaloge nikoli ne porastejo do kritične meje.

Občani pišejo...

SPOŠTOVANI TOVARIS UREDNIK!

V prejšnji številki Naše skupnosti, sem prebral tudi sestavek o gradnji odprtega kopaljšča na Kodeljevem. Z njim ste seznanili občane tudi o stroških gradnje, ki da jih bodo organizatorji krili tudi z vstopnicami po 50 in 30 N dinarjev. Te pa bomo občani lahko kupovali že prej, preden bo kopaljšče odprto.

Poizvedoval sem že kje bi te vstopnice lahko dobil, vendar mi nihče ni mogel (ali pa ni znal) svetovati. Zanima me, ali s to akcijo svet krajevne skupnosti Kodeljevo še ni začel ali pa je to le pomanjkljivost ali celo malomarnost v zvezi z začetkom akcije. Vesel bi bil, verjamem pa tudi, da bi bil vesel tudi marsikateri drug občan, če bi lahko zvedel, kje se te vstopnice dobijo sedaj, ko je ta akcija še sveža in še ne gre v pozabo.

Nikola Jovanović
Zaloška cesta 65

SPOŠTOVANI TOVARIS UREDNIK!

Avtomobilisti Kodeljevega imamo samo dve možnosti, da se usmerimo proti mestu: prek mesto ob tovarni Pletenina in Ob Ljubljani ali po Povšetovi cesti, ki pa se združita ter pripeljeta na Poljanski nasip. Obe možnosti predstavljata, posebno ob konicah, prav ozka grla.

Mislil, da bi bilo treba omenjeni križišči opremiti s semafori. S tem bi zagotovili varnost in enakomerni odtok avtomobilov. Dosedanje ogledalo pri tovarni Pletenina nam predvsem omogoča, da ogledujemo dolge kolone vozil, nimamo pa nobene možnosti, da bi se v normalnih intervalih vključili v promet. Ker je tik pred križiščem avtobusna postaja, ogledalo posebno v večerih (in tudi deževnih) dneh zaradi bleščečih luči ne zagotavlja posebne varnosti.

Ob tej priliki bi samo kot nov diskutant opozoril pristojne organe, da uredijo s semaforji tudi prehode za pešce pri

moščanski tržnici. Ko odhajamo na delo bolj ali manj vsi lovimo minute, tako nam bo v poledenelih zimskih jutranjih urah nepregledni prehod od mostu prek Zaloške ceste predstavljal veliko nevarnost.

Nekaj nesreč na tem prehodu bi že moralo prepričati, da se človeška življenja ne morejo vsakodnevno tehtati z nepredvidenim, toda nujno potrebnim stroškom — instalacijo semaforjev!

Primož Pohleven
Klunova 1

KAKO NOSITI ŠOLSKO TORBICO?

SPOŠTOVANI TOVARIS UREDNIK!

Sicer bi se dalo ta problem rešiti po drugi poti, npr. na svetu za šolstvo ali naravnost na neki šoli, toda rajši se oglašam v pismu na vaš naslov, da bi spodbudil k ukrepanju še koga, ki najbrž tudi precom brezmočno zmaguje z glavo.

Vzemite si čas in glejte, kako hodijo otroci v šolo ali iz nje. Posebno bodite pozorni na tiste, ki hodijo v 1. — 4. razrede. Ne boste jih spoznali le po njihovi mladosti, ampak predvsem po sorazmerju njihovega telesa do ogromne aktovke, ki jo skoraj praviloma nosijo v eni roki. Moj sin hodi v tretji razred in ima aktovko z naramnicami. Do danes sem bil prepričan, da jo nosi na rami. Danes pa sem ga počakal pred šolo in videl, da jo nosi v roki; in prav tako mlajši, ki hodi v 1. razred. Po »pridigi« sta imela oba solzne oči in rekla, da vsi nosijo (in večji del je res) aktovke v roki in da ju je sram nositi jo na hrbtu.

Ne bom našteval, zakaj naj otroci nosijo aktovke na rami in ne v roki, ker je to vsem znano. Prosil bi le učitelje na šolah, da se ponovno spomnijo tega problema, ki ga verjetno omenijo na začetku vsakega šolskega leta, a že drugi dan pouka ni več aktualen. Največje aktovke imajo prav otroci, ki imajo še razredni pouk-pozneje se aktovka skrči na 3—4 zveske, ki jih nosijo po modi zavezane s pasom.

Res je to tudi naloga staršev, toda učitelji naj bi vsem povedali, da je znamenje zrelosti močatosti vse drugo prej, kot pa nošenje aktovke v roki.

J. V.
Pokopališka 3

Zunanji izgled tovarne ni vedno merilo njenega gospodarskega uspeha.

va vlaganja v zaščitne in druge naprave.

Dokaj visok osebni dohodek njihovih delavcev nikakor ni pretiran, ker je delo nevarno in posebno v zadnjem času, ko delajo s svinčnimi stabilizatorji, tudi zdravju škodljivo in nevarno.

Nevarnost pri delu se je kazala v vse večjem številu poklicnih obolenj zaradi drobnega svinčnega prahu, ki se spušča pri proizvodnji svinčnih stabilizatorjev. V obdobju poskusne produkcije stabilizatorjev je število obolenj narasčalo, vendar jim je letos uspelo to zaustaviti ter so pri reševanju tehnoloških proble-

so predelovalci in ne bazična industrija, ki je mnogo občutljivejša na česte devizne in sistemske spremembe in nove gospodarske instrumente. Tako je Arbo večja obrtna industrija, vezana predvsem na nekaj stalnih izdelkov, ki predstavljajo surovine za končne izdelke kemične industrije. Vsa druga dejavnost tovarne se izčrpava v uslužnostni dejavnosti. Tu pride predvsem v poštev pretakanje raznih kislin, prekrizacije nekaterih artiklov (soda) ali pomožne destilacije. V začetku reforme so mislili, da jih ta ne bo preveč prizadela; vendar se njeni ukrepi poznajo indirektno pri

Ni pretirano, če zapišemo, da so smernice postale delovna osnova vseh, ki hočejo hitreje in uspešneje uresničevati reformne naloge. Pri tem pa moramo razčistiti bistven moment, ki ga marsikje spregledamo. Namen smernic ni deklarativna opredelitev ali priprava nekaterih trenutnih akcij pač pa dolgoročni koncept našega delovanja v gospodarstvu, razvijanju samouprave, v izvajanju zakonov in predpisov, v kreiranju in vodenju politike — skratka na vseh nivojih gospodarskega in družbenega življenja.

Ko pregledujemo dosedanje rezultate in preverjamo koliko in kako smo izvršili dogovorjene obveznosti ugotavljamo, da smo na raznih področjih že dosegli lepe uspehe, medtem ko

marsikje še delamo po starem oz. smo zanemarili razvijanje prav tistih načel, ki so bistvena za uspeh in nadaljnje razvijanje samoupravnega sistema in reformnih načel. Marsikje smo zadržali še staro neustrezno kadrovsko strukturo, še vse preveč je kolektivov kjer negirajo osebno odgovornost in zavirajo poslovnost ter uspešnost mladih strokovnjakov. Marsikje se ob stalni prisotnosti najprogresivnejših sil še vedno pojavljajo razne materialne in politične špekulacije, čutili je malodušnost in nemir. Da bi čimprej odpravili vse našteje slabosti, moramo v vseh naših akcijah omogočiti široke in demokratične razprave ter tako ustvarjati politično homogenost samoupravljalcev. Velik del obveznosti, ki jih smer-

nice nalagajo posameznim družbenopolitičnim skupnostim odpade na občinske skupščine. Položaj skupščin je toliko specifičnejši ker so skupno z drugimi predstavniškimi družbenopolitičnimi institucijami usmerjevalke družbenega življenja, istočasno pa morajo s svojim delovanjem zagotavljati izvrševanje sprejetih načel in obveznosti. Delo, ki ga morajo v prihodnjem obdobju opraviti občinske skupščine, je zelo zahtevno in težko vendar bo od tega verjetno odvisen celoten razvoj družbenih odnosov. V mislih imamo predvsem ureditev zadev, ki so skupnega pomena za celotno republiko in pa ureditev dejavnosti, ki imajo najneposrednejši vpliv na osebni in družbeni standard občanov. Nekaj teh zadev prav v se-

danjem času skupščine že rešujejo. Odgovorni organi občinskih skupščin si morajo s svojimi akcijami predvsem ustvariti občutek, da preverjanje primerov nepravilnih bogatitev ni »lov na čarovnice«, pač pa bo to v bodoče dejavnost, ki bo zagotavljala solidno evidenco in spoštovanje predpisov. Predvsem pa se moramo zavedati, da utaje in odkrivanje nepravilnih nosilcev kreditov niso osnovni predmeti reformnih naporov, temveč nujnost, ki naj rezultate tega prizadevanja ohranja in krepi. Ujeti med vsakodnevna poročila o uspehih delovnih ljudi, združenih v kolektivih in raznih drugih asociacijah ter istočasno med grobe kršitve zakonov in predpisov s strani posameznikov ali celih skupin občanov,

pričakujemo od občinskih skupščin, da bodo svojo delovna njo preprečevale razne monopolistične tendence, usmerjale k družbenim dogovorom ter postavile čvrste temelje za uveljavljanje tistih načel, ki urejajo razmerja med ljudmi — in obratno — do skupnosti.

Pri kreiranju politike in zadev, s katerimi se vsakodnevno srečujejo občani širom po naši republici bi morale občinske skupščine težiti k medsebojnemu skupnemu jeziku. V sodelovanju z republiško skupščino bi se morale spoznavati o enotnem vodenju udavčne in inšpekcijske politike, kadrovskega sestavu služb in tako onemogočiti nepravilnosti, ki smo jim še marsikje priča. Z enostransko delovanjem in izvajanjem raznih predpi-

sov, bi morale preprečevati zapiranje trga, ustvarjati večje možnosti za dosledno delitev dohodka ter tako prispevati k enemu glavnim ciljem smernic in reforme k še večjemu razvijanju materialne osnove naše družbe.

Razgovori ob agresiji na Češkoslovaško

Vsa jugoslovanska javnost je v usodnih dneh za češkoslovaško ljudstvo napeto in pozorno spremljala razvoj dogodkov v tej brat-ski državi, ki je krenila k izgradnji socializma, kakršen najbolj odgovarja njenim specifičnim razmeram in razvojnim možnostim.

Tako kot drugi, so tudi občani naše občine hoteli v prvih dneh vedeti kaj več, kot so posredovali radio, tisk in televizija. Predvsem so si želeli komentarjev, ki bi poleg dogodkov orisali sedanjo mednarodno konstelacijo sil, momente, ki so navedli vodstvo SZ in drugih držav članic Varšavskega pakta k temu koraku in vsaj približno prognozo za razplet dogodkov v CSSR in svetu ter za nadaljne odnose med socialističnimi državami.

Taka zborovanja so bila na Vevčah, kjer je govoril Boris Mikoš, v Zadobrovi, kjer je predsednik občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje Polde Maček, ki je bil v dneh krize na Češkoslovaškem, posredoval svoje vtise iz dni okupacije, in na Kodeljevem, kjer je imel predavanje Albin Mahkovec.

Videli smo tudi Longarone

Sindikalna podružnica in svet delovne skupnosti uprave občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje sta sredi septembra v sodelovanju s podjetjem SAP organizirala za svoje člane dvo-dnevni izlet. Podobne izlete organizirajo vsako leto enkrat, letošnji pa je sovpadal s proslavo 25. obletnice vseljidske vstaje na Primorskem. Zato je bil sprejet sklep, da se potuje skozi Avstrijo in v sosednjo Italijo, s poudarkom na proslavi v Novi Gorici.

S tega zanimivega in prijetnega potovanja smo zbrali nekaj zapisov.

Večini naših bralcev je že dobro znana pot od Ljubljane do Celovca, zato menimo, da o

tem delu naše poti ne bi kazalo pisati.

Od Celovca nas je pot vodila naprej ob kakih 20 km dolgem Vrbskem jezeru in mimo Beljaka do Spittala. Celo pod-

In še posnetek za spomin v vasi Heiligen Blut v podnožju Grossglocknerja

ročje Vrbskega jezera je gosto načičeno z razkošnimi vilami, vikendi, vzorno urejenimi negovanimi nasadi in parki, dobro založenimi trgovinami in gostinskimi obrati, ki nudijo vsakemu še tako razvajenemu pa petičnemu gostu vse, kar si želi.

V Spittalu smo polurni postanek izkoristili za bežen ogled središča mesta, katerega krasi mogočna baročna stavba iz 16. stoletja. Stavbo je dal sezidati grof Porcia. Pred gradom se bohoti sramotilni steber, glasoviti »Pranger«, kamor so v srednjem veku privezovali zločince (morda tudi kakšnega nedolžnega človeka). Nedaleč od tu, blizu ob cesti, po kateri smo se peljali, je znana Teurnia, kjer so našli starorimsko naselbino. Najdbe so sedaj v tamkajšnjem muzeju. Žal nam čas ni dopuščal, da bi »skočili« tja.

Brzeli smo naprej po dolini Drave. Zemlja je tu kljub strahotnim hudournikom, ki od časa do časa tod divjajo, zelo skrbno obdelana. Priznati moramo, da bi se od tukajšnjih kmetov lahko učili tudi drugi, kako se obdela vsaka ped zemlje. Soteska postaja vse ožja in bolj divja, čim bolj se bližamo vasi Delah, ki se je stisnila v samem podnožju Grossglocknerja. Tu smo prenočili in zgodaj zjutraj odrinili po vijugavi cesti proti vrhu Grossglocknerja. V pičli uri smo premagali višinsko razliko 1345 m in se povzpeli na višino 2369 metrov.

Z vremenom žal nismo imeli sreče, ker so bili okoliški snežni vrhovi zaviti v gosto meglo. Zavrlo tega tudi naši fotoamaterji niso prišli na svoj račun.

Nazaj grede smo za kratek čas postali v eni najlepših alpskih dolinic, v kateri leži vasica Heiligen Blut, ki je dobila naziv po lepi romarski

v dolino Cortino d'Ampezzo — glasovito italijansko zimsko turistično središče. Olimpijske igre so jim prinesle še večje blagostanje, kot so ga bili poprej deležni. O tem pričajo številni novi hoteli, moderni olimpijski stadion, ogromna smučarska skakalnica, žičnice, vlečnice in podobno. Tu je pravi eldorado-raj za ljubitelje bele opojnosti in pa seveda za tistega, ki ima globok žep.

Še skupni posnetek in že drvimu naprej ob vznožju gorskega masiva Cadorre mimo Pierre Di Cadorre, rojstnega kraja znamenitega italijanskega renesančnega slikarja Tiziana. Po krajši vožnji smo že v dolini reke Piave in kmalu zagledamo pred seboj Longarone, kjer je 9. oktobra 1963 strahoviti val vode dobesedno odplaval nekoliko naselji z njihovi 4000 prebivalci vred. Peljemo se do nekdanjega akumulacijskega jezera Vaiant, na samo prizorišče katastrofe. Zanimivo je, kako je prišlo do nesreče.

Zaradi spolzkih spodnjih plasti zemlje je tistega usodnega oktobrskvega večera v hipu zdrselo s strmega pobočja hriba v jezero ogromna količina zemlje in peska. Vsa ta silna gmota je izpodrinila vodo v jezeru, ki je s strahovito močjo pljusnila čez stometrski jez in butnila pravokotno v dolino reke Piave, kjer so bila na obeh njenih bregovih strnjena naselja. Kljub temu, da je od tedaj minilo že pet let, je še povsod čutiti posledice strahotnega razdejanja.

Pot nas je vodila naprej skozi predele, v katerih so med prvo svetovno vojno potekali hudi boji med avstroogrsko in italijansko vojsko. Povsod naokoli so še vidni ostanki močnih utrd, pa skupne grobnice, vojaška grobišča, spomeniki padlim žrtvam in podobno. In

Iz src rasto v srca mostovi

Pred kratkim smo v širši družbi razpravljali o tem in onem in beseda je nanela tudi na vprašanje, kdo je človek, ki je najmočnejše vplival na naš osebni razvoj. Vprašanje je potem šlo od enega do drugega. In ko je slednjič vrsta za odgovor prišla name, sem si bil še zmerom na jasnem samo o tem, da moram pravega oblikovalca moje duše poiskati nekje med ljudmi, s katerimi sem prihajal v stik v svoji najranjši mladosti, ker sem bil pač tedaj najbolj odprt in za vplive najbolj dovzeten. Toda nad odgovorom, do katerega

sedo, zato pa je moj spomin poln prizorov iz nekdanjih šolskih let, ki kljub odmaknjenosti živijo v meni tako živo, da jim moram priznati oblikovalno težo in pomen.

Tu je Andrej Bensa, učitelj v častitljivih letih, ki nam z mladostno razgibanim glasom bere iz Finžgarjeve knjige Pod svobodnim soncem. Samo enkrat na teden smo deležni te razburljive sreče, da Bensa potegne iz miznice porumenelo, razvezano knjigo in se odkašlja, pljune v robec... Zato pa tedaj zavlada v razredu najgloblja zbranost. Živimo samo še s Slovenom Iztokom pred Bizancem in v njem. Seveda, prisoten je tudi naš čas, pomlad 1941, saj se nad našo domovino in nad vse nas zgrinja nekaj zloslutnega; a prav zato se še toliko strastneje oprijemamo pogumnega in plemenitega Iztoka. Iz njega črpamo vero, ki nam je samim primanjkuje. Bensa pa samo bere, prav nič ne razlaga in ne dopolnjuje. Prepričan je, da bomo tudi v svoji nebrzdani otroški domišljiji razumeli prav vse. Zaupa v nas in to nas krepi.

Potem je tu pretep z Novincem. Spopadeva se med odmorom, zvrneva se pod računalkin in ta pade na naju, da se ne moreva izkopati izpod njega, ampak le drug drugega drživa v tem sramotnem položaju in kljubovalno čakava, kaj se bo še zgodilo. Bensa pride v razred, pristopi k nama, pobere računalkin in počaka, da se vsa prepotena in prestrašena spraviva na noge, potem pa z žalostnim glasom pravi: »Ti, Rožanc, si bolj slabega zdravja, in ti, Novinec, nič boljšega. Komu naj to koristi?« Potem se obrne h katedru, midva z novincem pa se pobereva v klop, prav nič srečna, da sva zvočila brez klofut — narobe, sram naju je, ker sva v svoji nebrzdani sli po osebnem uveljavljanju prizadela učitelja. Drug drugemu in Bensi sva zavezana s posebno uvidevnostjo.

Tu je tudi s trobojnicami okrašena šolska telovadnica, v kateri smo zbrani prav vsi učenci, ravnatelj šole pa nam v oficirski uniformi in s sabljo ob boku sporoča, da je Nemčija napadla Jugoslavijo in da ga domovina kliče na novo dolžnost. Mlajši smo pretreseni in jočemo, jočemo, ne da bi vedeli zakaj, Bensa pa nas vodi nazaj v razred, smrka v robec tudi sam in sprahuje: »Zakaj jočete?«

Te in podobne spominske slike se kar vrstijo. In ko jih skušam ustaviti in se znova vprašam, kaj naj bi bilo po vsem tem tisto, s čimer se je Bensa tako močno vrezal v mojo dušo in me napravil takšnega, kakršen sem, še vedno ne najdem pravega odgovora. Je bilo to njegovo domoljubje, je bila to njegova človečnost? Ničemur ne bi mogel kar v celoti pritegniti. Toda če že moram njegov vpliv strniti v besedo, potem lahko rečem samo to, da me je tako neizmerno zadolžil s čisto posebnim svetom, svetom duhovnih vrednot. To je tisti svet, na katerega pozneje nikoli in nikjer nisem nalezel kot na nekaj zares obstojnega in otipljivega, s čimer bi se lahko kakorkoli okoristil, a mi je pomagal in mi pomaga, da se ne pogreznem sam vase. Prek njega mi svet in soljudje šele zares obstajajo. To je tisti svet duhovnih vrednot, zaradi katerega sem vse svoje življenje prihajal z resničnim svetom in resničnimi ljudmi le navzkriž in ki mi je prinašal več žalosti in razočaranja, kot česa drugega, a se ga kratko malo nisem mogel in ne morem odpovedati. To je tista zavestnost lepšemu in boljšemu, pravičnejšemu in plemenitejšemu, za katero navadno pravim, da bi bilo mnogo boljše, če bi je sploh ne poznal, a brez katere bi bil še mnogo siromašnejši. Če nič drugega, bi bil prikrajšan za dinamiko osebnega življenja, ki se opeteka med zmagami in porazi.

MARIJAN ROŽANC

Andrej Bensa

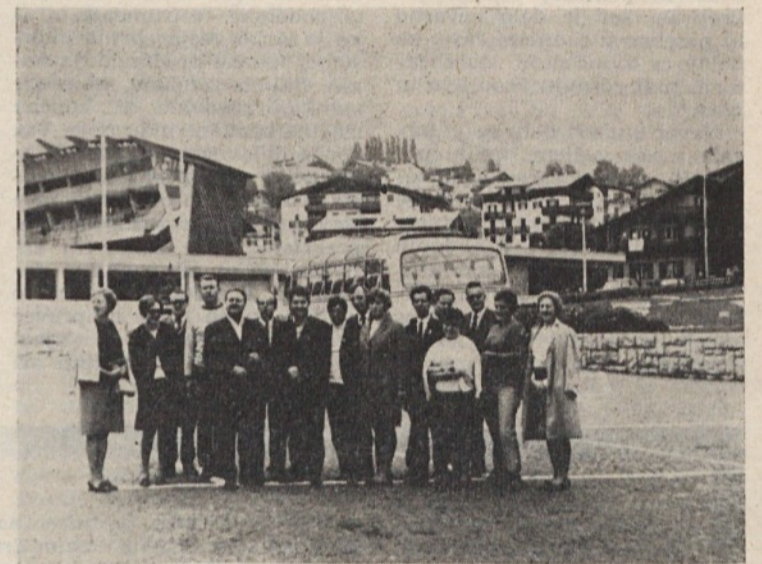
sem slednjič le prišel, sem bil sam najbolj presenečen. Rekel sem:

»France Bevk in Andrej Bensa.«

»Kdo pa je Bensa?« so me sprašljivo pogledali vsi do zadnjega.

»Moj učitelj v osnovni šoli v Mostah.«

In vendar se s svojim odgovorom nisem uštel, čeprav niti zdaj ne morem čisto natančno povedati, kaj je pravzaprav tisto, zaradi česar sem se bil odločil za Benso in vztrajam pri njem. Tudi ne morem povedati, vsaj ne kar takoj, kako in s čim me je pravzaprav oblikoval v to, kar sem. Njegovega vpliva kratkoma ne morem povezati v be-

Skupina udeležencev izleta v Cortini d'Ampezzo, znamenitem italijanskem zimskem in športnem središču. V ozadju na levi strani del olimpijskega stadiona.

cerkvi iz 15. stoletja, grajeni v značilnem gotskem slogu. Fotografije te dolnice najdete na vsakem avstrijskem turističnem prospektu ne samo zaradi njene turistične pomembnosti, marveč tudi zato, ker je izredno privlačna paša za ljubitelje fotografiranja.

Od tu nas je pot vodila do Lienza, kjer je sedež deželne vlade Vzhodne Tirolske. Lienz je važno izhodišče za Visoke Ture. Od tu do avstrijsko-italijanske meje je še dobrih 40 kilometrov. Ko smo prestopili to mejo, smo nadaljevali pot mimo Toblaškega jezera do Misurinskega jezera. Na slednjem je bilo leta 1956 med zimskimi olimpijskimi igrami v Cortini d'Ampezzo tekmovanje v hitrostnem drsanju. Žal zaradi megle nismo videli znamenite Tre cine. To je najlepša gorska skupina v Dolomitih. Ko smo premagali gorski prelaz Tre Croci, smo se spustili

končno v zadnjem delu naše zanimive poti smo se peljali še skozi Furlansko nižino. Potem, ko smo prenočili v Udinah, smo se naslednjega dne udeležili proslave 25. obletnice vseljidske vstaje v Novi Gorici. O t em doživetju bralcem skoraj ne kaže znova pisati, ker so to že storili mnogi drugi — verjetno pa je bil premožen tudi sam priča. Za to naj končamo z mislijo: povsod je lepo, a doma je najlepše.

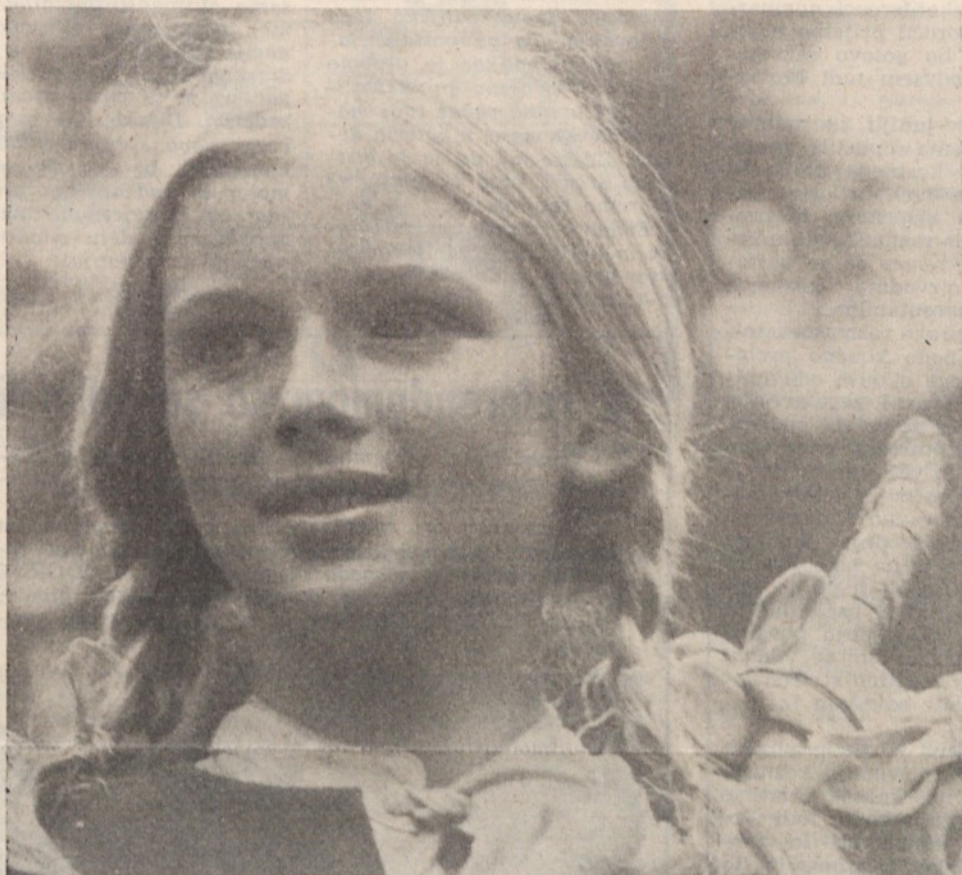
F. F.

Dopisuj v svoj list

» Jasna, pridi na poizkusno snemanje! «

Slovenski pisatelj Josip Vandot je večino svojih del posvetil mladini. Najlepše so njegove planinske pripovedke in zgodbe o Kekcu. To so Vandotovi najboljši in najpriskrnejši spisi za otroke. Po teh povestih so posneli doslej dva filma o Kekcu, ki prav gotovo sodita med najboljša filmska dela te zvrsti pri nas. Režiser Jože Gale, ki je režiral prva dva filma, je letos poleti ustvaril novo-tretjo verzijo Kekca z naslovom Bedančeva past.

Vloga Mojce je bila zaupana dvanajstletni Jasni Krofak iz Most. Zanimanje za ponovno upodobitev Vandotovih junakov na platno je že sedaj veliko, čeprav po premiera filma šele v decembru. Zato smo prepričani, da bo tudi pogovor z eno glavnih protagonist tega filma Mojco zanimiv predvsem za mlade bralce Naše skupnosti, ker stane Mojca — Jasna v Mostah.

Mojca (Jasna Krofak) je zablestela v Galetovem filmu Bedančeva past

SKORAJ SEM SEDLA NA KAČO

Nasproti mi je sedelo drobno dekletce živih in velikih svetlomodrih oči. Njeni zlatorumeni kodrčki so bili zadaj na tilniku speti, medtem ko ima Jasna na fotografiji, ki leži pred menoj, kitke. Tako je namreč zahteval filmski scenarij. Ko gledam ta okrogli nežni obraček, se mi zdi, da režiser Gale boljšega lika Mojce ni mogel izbrati. Ne gre pa samo za njeno prijetno zunanost, marveč človeka naravnost presenečajo in osvajajo izredna bistrina, resnost in odločnost tega dekleta. Ni zgolj naključje, da je Jasna v šoli odlična učenka in da je v moških in šolski knjižici malo knjižic, ki jih ni prebrala.

Prisrčen Mojcina in Tinkarin nasmeh nam priča, da se prijetno počutita na gugalnici medtem ko Kekc prav po gentelmsko skrbi za razvedrilo svojih »damic«

Ko sem omenil snemalno knjigo, je prinesla zajetno »buklo«, v kateri je do potankosti opisan potek snemanja. Tu navadno preberemo takele stavke: »Mojca kuka izza vogla kočice. Po nekaj korakih postoji in poslušaj...«

Ali pa: »Mojca in Rože hitita med kravami po planini. Piskanje ju vabi...«

Jasna je postajala vse zgovornejša. Povedala mi je, da so film snemali v Kranjski gori, na Vršču, na Golovcu in v Taborski jami pri Grosupljem. V tej jami je namreč po pripovedki prebival

ROŽE, ROŽICE, ZNAMKE PORTO - ROSE

Delovni človek tudi letuje. Če je dovolj dostojen sindikalist, letuje seveda v domu počitniške skupnosti. Če pa je še zaveden občan v ožjem (in seveda najširšem pomenu besede), gre v dom počitniške skupnosti svoje občine.

Tako se je zgodilo tudi letos z recimo kar Janezom. Letoval je to pot v Portorožu. Prejšnje leto je sicer tudi letoval tam in še prejšnje že tudi, a to ni važno. Važno je, da je bil letos v Portorožu.

Kraja verjetno ne kaže posebej predstavljati. Rože, rožice... vseh vrst uspevajo v tem slovenskem pristaniškem, oprostite: obalnem mestecu. Rože na zemlji, dvignjene nad vsakdanost pa cvetke podnevi, ponoči in spet rožice v soncu, dežju...

Tudi o vremenu ni da bi govorili. Glas radijskega napovedovalca je delil sončne žarke pri morju skoz spremenljivo oblačnost. Janez in njemu enaki pa so skrbeli za — rože, rožice... S spremenljivo srečo. Zato so toliko bolj navdušeno pozdravili novico o bajnih cvetkah tam prek zaliva. Nekaj sočnega, enkratnega, so slišali govoriti — in se takoj odpravili. A te rožice bi ne bile vredne svojega imena, če bi ne imele tudi trnja — pravi kaktusi! Pa še tako čudna »latinska« imena so imele in že pri vstopnini so Janeza in njegove spravile k ponižnosti.

Ker pa je že govor o vremenu: nizek zračni pritisk ima svoje posledice. Točno — boste rekli in pravimate: imel jih je tudi tu. Pa so se te posledice kazale tudi v domu naše počitniške skupnosti. Dom niti ni bil za to nič kriv, kaj šele ljudje v njem, če je bil letos poleti tako nizek zračni pritisk, če morda s kanali-

zacija ni bilo kaj v redu, če... Kot vidite, je govor o posledicah. Dišave v našem domu niso bile rožnate, a ker je bil Janez v mestu rož, ostanimo pri tem izrazu. Tu doma bi zapisali bolj naravnost, realistično, za počitnice v Portorožu pa ne gre, da bi jih ne spravljali v zvezi z njegovim imenom. In končno, ta zveza ni tako skromna. Želite, da nadaljujemo?

Pa so se razvile brezkončne debate. O vplivu moške vode na razvoj industrije kontracepcijskih sredstev, o vsakovrstnih pojavih samostojnosti v današnjem svetu s posebnim poudarkom na mesto razmišljanja o tem, kako lahko takole mestece rož zblizu ljudi od nog do glave in od glave do nog, o tem, ... Debate so bile brezkonca in kraja, brez repa in glave (Oprostite, zareklo se je to našemu Janezu, pa naj ostane še zapisano!), vleklo se je in preganjale čas — verjetno ne želite, da jih dobesedno zabeležimo. Zato je bolje, da končamo.

Aha, konec pa mora biti dober, da bo potem, saj veste...

Portorož živi, diha in vdihava, se z nasmeškom preriva, se glasno smeje in tiho preklinja. V njem lahko delovni človek naše občine — dostojen sindikalist preživi svoj dopust. To ni malo, kajti vsaka stvar ima svoje posledice. Jih je čuti skozi te vrstice? Ne — no, potem ni tako rožnato; morda pa jih je — no, potem je že bliže rožnatemu; jih želite čuti sami — no, potem pojdite še danes in si skušajte rezervirati košček zraka z vsem kar spada zraven, v Portorožu. Ne bo vam žal — vsestransko. Kajti začelo se bo tudi pri vas tako, kot se je pri našem Janezu. A. M.

STARSI UCENCEV OSNOVNE SOLE KETTEJA IN MURNA:

DA, za eksperimentalni 5-dnevni delovni teden

Po petih letih ustavnega določila o 42-urnem delovnem tednu, v praksi združenega s prizadevanji za 5-dnevni delovni teden, se v to vključuje tudi slovensko šolstvo. Letos spomladi začetemu eksperimentalnemu delu 5 kranjskih in mariborskih šol se v novem šolskem letu 1968/69 pridružuje še 20 šol v nadaljnjih 3 slovenskih mestih, med njimi tudi v Ljubljani. Od 3 ljubljanskih osnovnih šol

šolah, pa se potem na osnovi izkušaj odločiti za nadaljnje korake.

Napovedi iz Kranja in Maribora so optimistične. Strokovno vodstvo pedagoškega inštituta zagotavlja studioznost eksperimenta. Morda pa bo tako osnovna šola Ketteja in Murna tudi prispevala delež k onemu razvoju celotne naše družbe, ki smo zanj zadnje čase trdili, da se šolstvo ne vključuje dovolj vanj. Smotrna intenzifi-

je pristal na eksperimentalni prehod tudi učiteljski kolektiv osnovne šole Ketteja in Murna, na roditeljskem sestanku pred začetkom pouka (slika) pa so to njegovo pripravljenost podprli tudi starši. Eksperimentalno delo bo trajalo celo šolsko leto in bo zahtevalo dodatnih naporov tako od učiteljev kot od učencev in staršev pa tudi drugih dejavnikov. Treba je namreč eksperimentalno ugotoviti dobre in slabe strani 5-dnevnega dela po

kacija dela, še kompleksnejša skrb za učence tako pri šolskem delu kot tudi v prostem času ob večjem sodelovanju staršev in vse družbe pa prek tega še večja skrb za idejno in vzgojno rast mladih rodovnikov to bodo vedno zahtevnejši imperativi časa. Šolstvo se bo moralo s tem spoprijemati pa prilagajati vedno zahtevnejši vsebini tudi oblike svojega dela. 5-dnevni delovni teden bo — upajmo uspešen — prispevek k temu.

Moščanska počitniška skupnost je imela v gosteh prijatelje iz Slovaške

Nad Tatrami se bliska in grmi ...

V burnih dneh, ki so pretresli ves svet in v katerih smo vsi zaskrbljeno spremljali dogodke na Češkoslovaškem je letovala v Crikvenici skupina 40 delavcev iz slovaškega mesteca Humenna. Istočasno so na Slovaškem letovali člani počitniške skupnosti Ljubljana Moste-Polje, na katerih pobudo je do izmenjave tudi prišlo.

Zanimivo je, kako je prišlo do teh stikov: v mestecu Humenna so pred približno dvajsetimi leti zgradili veliko in moderno tovarno yulon-

mu vodstvu z Dubčkom na čelu. Istočasno so svojim tovarišem v tovarni poslali pismo, v katerem so med drugim zapisali:

Kolinska tovarna je gostom iz Slovaške poklonila kolekcijo svojih proizvodov

skih vlaken CHEMLON, ki trenutno zaposluje nad 3500 delavcev. S to tovarno so svoj čas navezali stike predstavniki novega obrata kemične tovarne v Mostu h Yulon. In tako se je porodila misel, da bi kolektiva lahko uspešno sodelovala tudi na področju turizma in rekreacije.

Pred odhodom v domovino so gostje iz slovaške obiskali še obrat Yulon in Kolinsko, kjer so jih obdarili s kolekcijo svojih proizvodov.

Ko smo se poslavljali od skupine, ki se je sredi septembra vračala domov, nam je njen vodja Michal Burcin med drugimi povedal tudi tole:

— Sprejeli ste nas kot pravi bratje. Nikoli ne bomo pozabili prisrčnega gostoljublja, ki smo ga bili deležni. Posebno pa smo vam hvaležni tudi za vso pomoč in moralno podporo v težkih dneh, ki smo jih skupaj z vami preživljali po okupaciji naše domovine.

Z občudovanjem in neprikritimi simpatijami smo na poslovnih slovesnostih v Zgornji Zadobrovi gledali te večnoma mlade ljudi, med katerimi je bilo 90 odstotkov komunistov. Ze usodne srede 21. avgusta zgodaj zjutraj, ko so zvedeli za okupacijo svoje zemlje, so prek svoje ambasade v Beogradu poslali protestno resolucijo, v kateri so najostreje obsojali okupatorje in izrazili vso podporo nove-

Občani pišejo ...

SPOSTOVANI TOVARIS UREDNIK!

Kolikor mi je znano, je v naši občini zelo malo prostora, ki bi jih lahko mladina uporabljala za svoja srečanja, se v njih razgovarjala o svojem delu in problemih, imela v njih možnost prebrati kako

Nič več smradu

V četrtek 5. 9. 1968 je direktor tovarne kleja na tiskovni konferenci novinarjem sporočil prijetno novico, ki bo gotovo razveselila predvsem tudi Moščane.

Ze v juniju so namreč popolnoma opustili proizvodnjo kostnega kleja, in sicer iz dveh razlogov: sanitarna inšpekcija je prepovedala razmaščevanje kosti, predvsem pa je postala proizvodnja kostnega kleja nerentabilna.

Z odpravo razmaščevalnice se bodo končno prebivalci tega okoliša oddahnili. V tovarni zagotavljajo, da po tej ne bo več podgan, miši in mrčesa, predvsem pa ne bo več smradu, ki je bil še posebej v letnih mesecih naravnost neznošen. Pri proizvodnji kožnega kleja se je na tako imenovanih usedalnih poljih nabirala blatna usedlina, ki je pri razkranjanju povzročala močan smrad. Sedaj tudi to usedlino s cisternami sproti odvažajo iz mesta.

Tovarna se bo preusmerila v proizvodnjo kožnega kleja in kožne želatine. Proizvajali bodo tudi jedilno, konzervno in farmaceutsko želatino, in to predvsem za potrebe domačega trga.

Da bi lahko premostili težave sedanje preusmeritve, so zaprosili republiški rezervni sklad za kredit v višini 2.500.000 N dinarjev. V zameno za kostno linijo so od Avstrijcev kupili licenco za proizvodnjo kolofonskih lepil, ki jih uporabljajo v papirni industriji. Ta nova linija bo popolnoma avtomatizirana, saj bo 4.500 ton emulzije letno proizvedlo le 14 delavcev v dveh izmenah.

Ze letos so se na jesenskem zagrebškem velesojmu pojavili z novim proizvodom - univerzalnim čistilnim sredstvom CIFIX. Veliko povpraševanje in zanimanje za to čistilno sredstvo kaže predvsem gostinstvo.

Prav prisrčno je bilo srečanje s prijatelji iz Slovaške v gostišču v Zadobrovi, kjer jih je pozdravil predsednik občinske skupščine Moste-Polje, Polde Maček

revijo in se tudi zabavati. Zato je toliko bolj žalostno, ker vsaj tistim prostorom, kar jih imamo, ne posvečamo dovolj pozornosti.

Ko sem pred nekaj dnevi slučajno zašel v mladinski klub na Kodeljevem, sem bil nad stanjem v njem zelo razočaran. Vpitje, nered, opazke, nedostojno vedenje, točneje piva vse to klubu ni v ponos, niti ne opravičuje perspektive, ki smo jo videli ob otvoritvi kluba. Kot vse kaže, je zamrlo precej razgibano kulturno delovanje, ki ga je sprva v klubu vzdrževala skupnica mladih ljudi pod vodstvom sekretarja občinske zveze kulturno prosvetnih organizacij. Zamrlo je tudi začetni mentorski vpliv te organizacije.

Delovanje z mladino je zelo zahtevno delo, ki je uspešno samo takrat, kadar postane mladina sama subjekt tega delovanja. To pa postane samo toliko, kolikor jo uspemo vključiti v njeno problematiko. Pri tem so važne tudi materialne razmere, v katerih deluje. Zdi se mi, da so to bistvene stvari, pred katerimi ne moremo zapirati oči.

Sedanje stanje v mladinskem klubu na Kodeljevem je vse preveč nedoločeno. Klub v takem stanju, kot je sedaj,

ne služi niti resnemu študijskemu delu niti zabavi. Ena prvih nalog je rešitev mentorstva oz. lastništva kluba. Ustanovitelj in lastnik kluba — športni klub Slovan po mojem mnenju nima dovolj atributov za izključno presojo dejavnosti in usmeritve kluba. Mentorske funkcije bi morale prevzeti še druge organizacije, ki sodelujejo pri vzgojnem procesu. V ta namen bi morale združiti svoje sile tako zveza komunistov, SZDL društvo prijateljev mladine, ZMS ter prosvetno kulturno društvo, knjižnice in športne organizacije. Menim, da bi bilo potrebno v okviru občine formulirati dolgoročnejši program, kjer naj bi vsaka od navedenih organizacij prevzela svoj delež obveznosti.

Realizacija teh nalog pa je seveda v prvi vrsti odvisna od same aktivnosti mladine. Namen tega zapisa ni samo sanacija sedanjih razmer v mladinskem klubu na Kodeljevem, pač pa je to poziv vsem prizadetim. Dijaki, ZM in predvsem novo sprejeti mladinci komunisti bi morali postati motor in nadzor tega programa oz. sprejetih družbenih dogovorov o delu mladine in njenem usmerjanju.

Rudolf Vrtačnik Kodeljevo

Z referendumom so se odločili

V nedeljo 1. septembra so izročili prometu 3 kilometre rekonstruirane ceste od Sostrega do Podlipoglava.

Slovesnosti pri spominski hiši v Podlipoglavu sta se poleg domačinov in drugih gostov udeležila tudi republiški poslanec gospodarskega zbora VLADO CRNE in predsednik občinske skupščine Ljubljana Moste-Polje POLDE MACEK, ki je cesto tudi izročil prometu.

Dela na cestišču je izvajalo cestno podjetje Ljubljana. Celotni stroški gradnje so znašali 620.000 N dinarjev. Od te vsote je največ prispevala občinska skupščina Moste-Polje iz proračuna, preostalo pa občani s samoprispevkom, komunalno podjetje Sostro in še nekatera druga podjetja. Zanimivo je, da so občani odločili za rekonstrukcijo ceste z referendumom, in sicer vaščani naslednjih treh vasi: Podlipoglav, Sentpavel in Sadinja vas. Vsaka družina je prispevala 150 N dinarjev. To je morda prvi primer v ljubljanskem okolišu, da se za tak korak občani odločili z referendumom.

V odboru za gradnjo ceste so sodelovali: Janez Prusnik, Jože Raspotnik, Jože Cuzak, Ivan Tomc, Hinko Babnik, Ivan Drgin in Ivan Jevnikar. Se posebej pa je treba omeniti zasluge in prizadevanja, ki jih imajo pri organizaciji del JOŽE RASPOTNIK, direktor komunalnega podjetja Sostro, predsednik krajevne skupnosti Zadvor STANE KEBER in član iste krajevne skupnosti MIHA BERCIC.

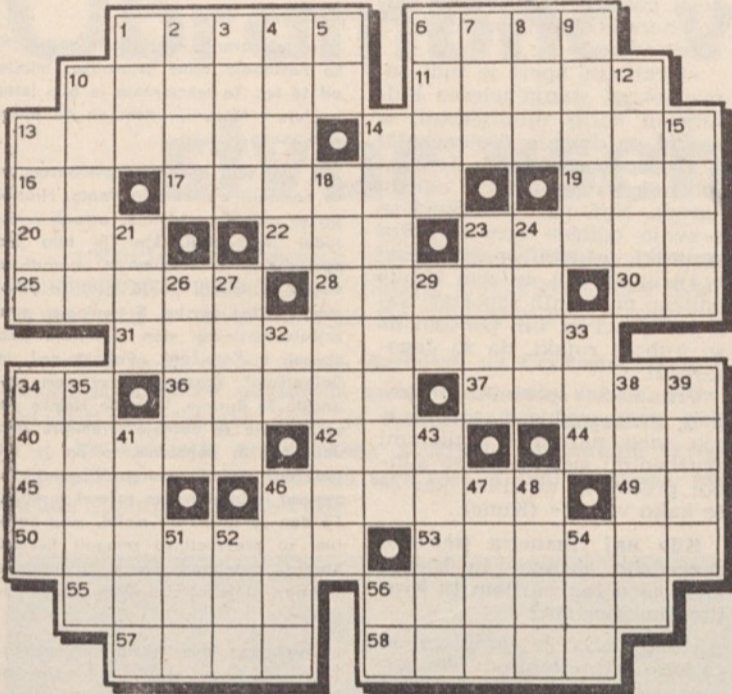
Z rekonstrukcijo ceste Sostro-Podlipoglav bo območje krajevne skupnosti Zadvor tesneje povezano z Ljubljano, medtem ko se pri pošti v Dobrunjah povezuje tudi z Litijsko cesto.

Istočasno so uredili električno omrežje v dolžini 1 km. Zamenjali in obnovili so vse instalacije glavnega voda. Tudi tukaj je 11 družin prispevalo v denarju 8.000 N dinarjev in opravili dela v vrednosti 5.000 N dinarjev. Tako so nekatere družine prispevale kar dvojni prispevek, za cesto in za električni vod.

V teku pa je tudi akcija krajevne skupnosti Zadvor za dograditev podaljška vodovoda od Zadvora proti Sostremu. Stroški enega priključka bodo predvidoma znašali 1.000 N dinarjev. Nekatere družine so prispevala že celotno vsoto, druge pa polovico.

PREIZKUSITE znanje

Križanka

VODORAVNO: 1. akademski slikar in grafik, ki deluje v naši občini (Stane), 6. čekan; cepinov okel, 10. ledeniška groblja, 11. starorimska boginja lova in gozdov, 13. živahen španski ples v 3/4 taktu, 14. glasilo literarnega krožka gimnazije v naši občini, 16. začetnici umetniškega imena slovenskega skladatelja Friderika Širca, 17. kraj v naši občini, 19. lahkoatletski disciplina, 20. število v dveh letih, 22. okrajšano ameriško moško ime Arthur, 23. pokveka, nakazen, 25. ozka soteska, 28. tovarna pozamenterije iz naše občine 30. plaskovna mera, 31. dalj časa trajajoče petje, 34. originalno ime italijanskega veletoka Pada, 36. starodaven sarmatski narod med Kavkazom, Donom in Volgo, 37. udeleženec; igravec, 40. obsežno glasbeno delo, 42. vrhovni poglavar Inkov, 44. oče, 45. svinčnica grezilo, 46. sladek južni sadež, 49. veznik, 50. vas na območju naše občine, 53. nauk o svetlobi, 55. nadzorniki javnih poslopij v starem Rimu, 56. zorana zemlja, njoha, 57. vrsta kvalitetnih preprog, ki ima ime po francoskem mestu Arrasu, 58. odjemnik toka pri trolejbusu.

ganjek, 14. denar, ki ga lahko takoj položimo, 15. prvi bajeslovni letatec, Dedalov sin, 18. geometrijsko telo, ki nastane z vrtenjem kašnega lika okrog osi, 21. kraj pod Crnim kalom v Koprskem primorju, 23. plaha gozdna žival, 24. nadarjena slovenska pesnica in pisateljica (Pavlina, 1854-1901), 26. državna blagajna, 27. ime zagrebške igralke in humoristke Kržišnikove, 29. kazalni zaimek, 32. avtomobilska oznaka Pančeva, 33. grška črka, 34. gozdni gladalec, ki se podnevi skriva po drevesnih votlinah, ponoči pa išče hrano, 35. zaslombe, 38. nauk o pravosti, 39. telesna poškodba, 41. glasbena vaja, 43. znamka juh, ki jih je po tuji licenci začela izdelovati tovarna »Kolinška«, 46. ljubimec morske nimfe Galateje iz grškega bajeslovja (iz istih črk kot SI-CA), 47. gradbeni material, 48. slog, 51. širjava, 52. jezik črncev Bantu v severni Rodeziji (iz istih črk kot ALI), 54. mlada kravica, 56. šestnajsta in enainvajseta črka naše abecede.

Skrita misel

DEAN, JEŽ, BOLA, JEKLO, VITTI, PRIGLAS, VIKAR, KORPA, URI, RED, PUD.

V vsaki gornji besedi prečrtajte po eno črko, preostale pa preberite po vrsti in dobili boste slovenski pregovor.

Premešane črke

VIPAVEC ČERIN PA...

...dela v tovarni iz naše občine, ki je letos praznovala visok jubilej. Katera tovarna je to?

Rešitve ugank iz prejšnje številke

KRIZANKA. Vodoravno: 1. obraz, 6. Stop, 10. triera, 11. pelod, 13. Kornat, 14. Codelli, 16. Ljudska (tehnika), 17. Glazer, 19. jez, 20. ara, 22. las, 23. pieta, 25. narod, 28. galan, 30. O. K., 31. prioznaka, 34. os, 36. Avari, 37. Janče, 40. Slana, 42. Ica, 44. tur, 45. Lal, 46. Ocepek, 49. da, 50. apartma, 53. Aladar, 55. Emile, 56. očitek, 57. osat, 58. tenis.

REBUS: otrobi - mož) O trobi.

OBVESTILA

SEZNAM POROK OD 16. 8. - 15. 9. 1968.

17. 8. 1968

Kolenko Marija, Lj. Zakotnikova 1 in Košir Emilijan, križan Anton, Vevče 119/a in Suban Milena, Božak Franc, Polje 376 in Dobravec Vida, Soško Mihael, Dobrunje 41 in Zajec Marija;

24. 8. 1968

Krivec Antonija, Lj. Vzajemna 46 in Hotko Anton, Sešek Anton, Sostro 75 in Skranjec Darinka, Vevče 58, Gostinčar Antonija, Vinje 18 in Kokalj Ludvik, Jeglič Herbert, Lj. Kavčičeva 15 in Zulič Ivanka, Markoč Ludvik, Lj. Smartinska 135/a in Sovinc Breda Anica, Povirk Martin, Križevska vas 4 Polanec Marija,

28. 8. 1968

Eškič Nikadeta, Lj. Jana Husa 17 in Bešič Ferid

31. 8. 1968

Soba Ivan, Lj. Avsečeva 30 in Leskovšek Alojzija, Lj. Avsečeva 30, Breškvar Leopold, Lj. Zg. Hrušica 24 in Godina Terezija, Lj. Moškričeva 1 Kranjc Ivana, Lj. Goce Delčeva 26 in Tjpin Jožef, Stoka Mitja, Lj. Stražarjeva 28 in Kranjc Danica;

4. 9. 1968

Uršič Ada, Lj. Kajuhova 44 in Pipan Friderik;

7. 9. 1968

Steklasa Zvonimir, Lj. Zaloška 205 in Klanjšček Helena, Černec Slavko, Polje 108 in Godec Fani, Lampe, Milka, Zg. Kašelj 59 in Čeh Frančišek, Gričar Olga Sidonija, Lj. Stepanjska 22 in Strukelj Joško;

14. 9. 1968

Skube Francka Branka, Lj. Prvomajska 10 in Soba Marjan, Rabzelj Marija, Polje 218/a in Kunc Janez, Končar Miroslav, Dobrunje 41 in Uličar Marija, Vevče 119.

SEZNAM UMRLIH

Bačmago, deček, 12. 8. 1968, Križevniška 16; Natlačen Ana 16. 8. 1968, Rožičeva 8; Oblak Franc 19. 8. 1968, Ob železnici 1; Gram Andrej, 22. 8. 1968, Sp. Kašelj 51; Trtnik Ludvik, 26. 8. 1968, Zadvor 81; Novak Marija, 18. 8. 1968, Kajuhova 9; Okorn Agnez, 28. 8. 1968, Miklavčeva 42; Uhan, deček, 13. 8. 1968, Zadvor 40; Longyka Jože, 3. 9. 1968, Rožičeva 24; Melihon Marija, 21. 8. 1968, Koblarjeva 35; Bajramovič Šefik, 27. 8. 1968, Zel. proga Polje; Selan Jože, 25. 8. 1968, Češnjice 13; Celigoj Marija, 19. 8. 1968, Sp. Kašelj 10; Kurent Mihael, 30. 8. 1968, Vnajnariji 11; Černivec Marija, 29. 8. 1968, Javor 26; Ostrež Frančiška, 22. 8. 1968, Zg. Kašelj 45; Zupan Ivan, 2. 9. 1968, Kajuhova 3.

KINO

SPORED ZA OKTOBER

KINO TRIGLAV (predvideni program)

1. - 2. ZBIRALEC, ameriški barvni film;

3. - 6. MOJE PESMI, MOJE SANJE, ameriški barvni film (ponovitev 3. X. ob 17. in 20. uri, 4. - 6. X. samo ob 20. uri);

4. - 5. »KUPE ZA MORILCE«, francoska kriminalna (samo ob 18. in 20. uri);

6. - 8. MATT HELM, TAJNI AGENT, ameriški barvni film (6. X. samo ob 16. in 18. uri, 7. in 8. X. ob 16., 18. in 20. uri);

samo 9. SREČNI UMIRAJO DVAKRAT, jugoslovanski film;

10. - 11. SONČNI KRIK, slovenski barvni film;

12. - 14. ZAROTNIK MATIJA SANDORF, francoski barvni film;

15. - 16. IZLET NA TAHITI, francoski barvni pustolovski film;

17. - 20. RINGO IN NJEGOVA ZLATA PIŠTOLA, italijanski barvni western (17. - 19. X. samo ob 16., uri 20. X. samo ob 20. uri);

17. - 20. V KREMLJIH ZLATEGA ZMAJA, italijansko-nemški barvni kriminalni film (17. 19. X. ob 18. in 20. uri, 20. X. samo ob 20. uri);

21. - 24. FANTOMASOVA VRNITEV, francoski barvni film;

25. -27. »SHANE«, ameriški barvni western;

28. - 29. CLOVEK IZ ISTANBULA, špansko-italijanski barvni film;

30. - 31. KRVNIK, španski kriminalni film;

Uprava kinopodjetja si pridruže pravico do spremembe sporeda ali predstav posameznih filmov.

KINO VEČE

2. - 3. MASČEVANJE PODZEMLJA, francoska kriminalna;

4. 6. MOZ Z ZAHODA, ameriški barvni western;

9. 10. TAJNI AGENT STANISLAV, francoska krim. komedija;

11. - 13. DVOBOJ V TEXASU, italijanski barvni western;

16. - 17. NOCI ORIENTA, italijanski barvni dokumentarni film;

18. - 20. OPERACIJA STRELA, angleški barvni vohunski film;

23. - 24. PUSTOLOVSCINA LEMMYJA CAUTIONA, francoski film;

25. - 27. KAKO UBIJEŠ SVOJO ZENO, ameriška barvna komedija;

30. - 31. SREČANJE V PARKU, ameriška drama.

Predstava kina VEČE so od 1. oktobra dalje: v sredo, četrtek in soboto ob 20. uri, ob nedeljah pa sta predstavi ob 17. in 19. uri.

Kino ZALOG

samo 3. ZBIRALEC, ameriški barvni film;

5. - 6. CLOVEK IZ RIA, francoski barvni pustolovski film;

samo 10. DOGODEK, KI JE PRETRESL SVET, ameriški dokumentarni film o umoru Johna F. Kennedyja;

12. - 13. TOPKAPI, ameriška barvna kriminalna komedija;

samo 17. RINGO IN NJEGOVA ZLATA PIŠTOLA, italijanska barvna kavbojka;

19. - 20. ONA IN NJENI MOZJE, ameriška barvna komedija;

samo 24. KAKO UBIJEŠ SVOJO ZENO, ameriška barvna komedija;

26. - 27. OBRACUN V BANG KOKU, francoski barvni vohunski film;

samo 31. VISOKA DRUŽBA, ameriški zabavni film.

Predstave kina ZALOG od 1. oktobra dalje so:

v četrtek ob 19. uri

v soboto ob 20. uri

vsako nedeljo ob 19. uri

Kino ZADOBROVA

samo 2. TRI STRASNE ZGODBE, japonski barvni fantastični film;

5. - 6. DZINGIS - KHAN, angleški zgodovinski film;

samo 9. DOGODEK, KI JE PRETRESL SVET, ameriški dokumentarni film o umoru Johna F. Kennedyja;

12. - 13. SLADKA IRMA, ameriška barvna komedija;

samo 16. PUSTOLOVSCINA LEMMYJA CAUTIONA, francoski film;

19. - 20. WINNETOU IN APACI, nemški barvni pustolovski film;

samo 23. NEVARNA RAZMERJA 1960, francoski film;

26. - 27. FANTOMAS, francoska barvna kriminalna komedija;

samo 30. NOCI ORIENTA, italijanski barvni dokumentarni film.

Predstave kina ZADOBROVA so:

v sredo in soboto ob 20. uri

vsako nedeljo ob 16. in 18. uri.

KNJIŽNICA

LJUDSKA KNJIŽNICA MOSTE, Zaloška cesta 35 je odprta vsak delovni dan od 8-19 ure in ob sobotah od 8-12 ure. Telefon 315-877;

LJUDSKA KNJIŽNICA POLJE je odprta vsak dan od 8-12 in od 14-18 ter v soboto od 8-12 ure.

DEVIZE

Kreditna banka in hranilnica Ljubljana, ekspozitura Moste, Ljubljana, Proletarska 1, opravlja vse posle s hranilnimi vlogami, stanovanjskim varčevanjem, kmetijskim varčevanjem, prodaja in odkupuje tuje valute, odpira zasebne devizne račune in osebne žiro račune. Vse informacije dobite na telefon 313-969 in 316-133 ali v sami banki med uradnimi urami.

Kdor hitro da - dvakrat da

V republiki je bil imenovan koordinacijski odbor za pomoč Čehom in Slovacom pri republiškem odboru Rdečega križa Slovenije.

Republiški odbor RKS je zbiral naslove družin, ki so bile pripravljene sprejeti Čeha in Slovake, vodil recepcijsko službo in nudil še drugo neposredno pomoč prizadetim v obliki hrane, oblačil in goriva za avtomobile.

Republiški odbor RKS je prejel številne naslove družin, ki so bile pripravljene sprejeti Čeha in Slovake v popolno oskrbo. K zasebnikom in v internate je republiški odbor RKS razporedil 305 češkoslovaških družin, skupno pa je nudil pomoč okoli 3.000 Čehom in Slovacom.

V Mostah je nudilo stanovanje in oskrbo 45 družin in bolnišnica za duševne in živčne bolezni Polje. K tem družinam je bilo razporejenih 58 Čehov in Slovakov oziroma 20 njihovih družin.

Na žiro račun, ki je bil odprt za zbiranje sredstev pri republiškem odboru RKS, je bilo iz občine Moste-Polje do 10. IX. 1968 zbrano 8.000 N dinarjev.

Občinski odbor RK Ljubljana Moste-Polje izraža iskreno zahvalo vsem občanom, ki so kakorkoli pomagali češkoslovaškim državljanom, ki jih je okupacija njihove domovine zatekla pri nas.

SEZNAM OBCANOV, KI SO NUDILI BIVANJE ČESKIM DRZAVLJANOM

Novak Karla, Zg. Kašelj 54; Kuzer Zdravko, Zg. Kašelj 19; Žalovec Adolf, Pokopališka 4; Rože Zora, Zalog 177; Ostojčič Mirko, Kajuhova 44; Sotlar Marjan, Povšetova 18; Boškovič Vojko, Na Gmajni 22; Ivkovič Gustav, Moškričeva 40; Viner Jože, Malejeva 6; Kranjc Jože, Puterlejeva 2; Lavrič Andrej, Zaloška 101; Korec Zdenka, Šmartinska 160; Fajn Adolf, Šmartinska 160; Stane Janez, Ul. Vide Pregarc 18; Havliček Vojko, Proletarska 2; Jerman Slavka, Kajuhova 46; Caser Pavel, Stražerjeva 25; Sajovic Jože, Vzajemna 6; Bregant Boris, Goce Delčeva 9; Mladenovič Branimir, Šmartinska bl. J/I; Pirc Stane, Povšetova 89; Jeriha Marija, Vevče 74; Zupan Ivan, Zalog 177; Labovič, Šmartinska B-J/I; Vodeb Ivan, Zakotnikova 5; Merkun Janez, Ribniška 16; Horvat Anton, Zalog 178; Bolnišnica Polje, Studenec; Kavral Alojz, Zalog 22; Gostinčar Janez, Polje 396; Ručič Ivan, Na Gmajni 18; Kavčič Marjan, Kosovelova 67; Berglin Ivan, Slovenska 18; Škulj Cirila, Šmartinska bl. I/IV; Zohar Ivan, Vzajemna 4; Udir Slavko, Pokopališka; Zajc Ivan, Povšetova 57; Tavčar Ernest, Polje 52; Golob Mirko, Zaloška 65; Kuhar Ivan, Vzajemna 4; Kranjc Mira, Rožičeva 21; Moškrič Franc, Zadvor 101; Loboda Janez, Pokopališka 20; Bavec Albert, Bezenškova 4; Brenčič Vasiljka, Jana Husa 46; Kamnar Frančiška, Okiškega 22.

SEZNAM DAROVALCEV:

	N. din
Sindik. podr. Toplarne	10.000
Sind. podr. Kemične	
tovarne	1.000
ŽTP Gradbeno pod.	6.000
Fabjan Viktor,	
Vođmatska 5	100
Bančič Anton, Jarška 5	100

Kdaj v telesni kulturi na zeleno vejo?

»Bila sem v Romuniji«

(Nadaljevanje s 1. str.)
mer, zahtevamo od delavca, naj sodeluje v samoupravljanju in graditvi družbe, če nismo naučili niti abecede.

Kje so krivci?
O šolstvu nasploh ne bi govorili. V športu je prišlo tako daleč, da je bila zvezna skupščina prisiljena letos junija izdati Resolucijo o telesni kulturi. Tisti, ki so pričakovali ureditev razmer v športu z zakonom so bili razočarani. Zvezna skupščina je namreč zelo realno pokazala, kje so napake. Poziva namreč vse, naj se spomnijo, kaj vsebujejo o telesni kulturi že obstoječi zakoni in ustava (učbenik pedagogike pa celo med petimi komponentami, ki tvorijo celotno vzgojo otroka, govori pod točko o telesni kulturi). Nepoučenim o zakonih in ustavi pa resolucija pomaga še tako, da jasno določa, kako naj bo postavljen sistem telesne kulture:

PRVA je šola, kjer pa telesna vzgoja ne sme biti omejena le na učne ure, temveč jo je treba vključiti tudi v izvenučno aktivnost. Delo šolskih organizacij za telesno kulturo mora postati množično in je treba boljše organizirati šolska športna tekmovanja. Pri tem pa morajo šolam pomagati še samoupravne organizacije, izobraževalne in šolske skupnosti, šolski centri in delavske univerze, telesnokulturne organizacije in krajevne skupnosti.

Koliko omenjenih to svojo dolžnost izpolnjuje?

Na DRUGO mesto postavlja telesno vzgojo v delovnih organizacijah, nato pa še v družbenih organizacijah in prostovoljnih društvih ter drugod. To so glavni nosilci telesne kulture, ki pa jim morajo zagotoviti delovanje — da zopet navajamo zvezno skupščino: proračuni družbenopolitičnih skupnosti, skladi izobraževalnih skupnosti, sredstva za razvoj turizma, skladi za otroško varstvo, skladi za urejanje mestnega zemljišča, ter komunalni in drugi skladi. Pritegniti pa bo treba še sklade zdravstvenega in socialnega zavarovanja!

Torej vse predvideno in po zakonih. Zal malo komu znano, še redkeje komu pri srcu in skoraj nikomur ne pade na pamet, da bi to upošteval.

Ali je potem res vseeno, če telesna vzgoja prav danes, v današnjem času, ko je najbolj nujno, da ob strahovitih razvoju tehnike, uničujočem tekočem traku, obdrži človeka v stiku z naravo, ali — če hočete s samim seboj? Ali je res vseeno, da ne samo ne drži koraka s tem napredkom, ne samo, da ne stoji vsaj na že doseženi točki, ampak da nazaduje?

Morda resolucije, pa čeprav zvezne skupščine pa zakoni in ustava niso dovolj. Morda življenje teče mimo tega, mimo papirja. Jasno, to je le mnenje pisca tega prispevka. Kakšno pa je mnenje vodilnih v naši občini? Izbrali smo 4 izmed vodilnih mož družbenopolitičnega in gospodarskega življenja naše občine. Da se bomo že naprej lažje razumeli, smo izbrali take, ki jim je prvo dejanje, potem beseda: predsednika občinske skupščine Poldeta Mačka, direktorja Papirnice Vevče Albina Vengusta, direktorja Javnih skladšč Jožeta Borštnarja in predpa ne bom postavil pri teh vršednika občinske zveze za telesno kulturo inž. Pavla Kunca. Uprizorili smo »okroglo mizo« s tem, da smo vsem postavili 6 enakih vprašanj. Skleptičah. Postaviti ga je dolžan vsak izmed nas, če nam je kaj mar za svoje otroke, za soljudi, če smo družbeno bitja in če nam je konec koncev sploh kaj mar za nas same.

Ali je in zakaj je potrebna telesna kultura?

»Pravzaprav je to precej neumestno vprašanje.« (Jože Borštnar) »Na to vprašanje res ni treba odgovarjati, ker je že prevečkrat in sila podrobno zapisano, da je to življenska potreba sodobnega civiliziranega človeka.« (Albin Vengust)

»V naši družbi je odnos do telesne kulture jasno izražen v raznih dokumentih in ji je dano mesto in priznana vrednost za duhovni in fizični razvoj človeka in naroda. Tako bi morala biti telesna vzgoja del vsakdanjega življenja vsakogar še posebej mladine.« (Polde Maček)

Se enkrat Vengust: »Mestni in industrijski človek rabi telesno vzgojo za večje delovne učinke vseh vrst in ne nazadnje tudi za svoj zdrav obstoj.«

Pavle Kunc: »Geslo zdrav duh... je še vedno premalo poznano, čeprav že skoraj ogu-

ljeno. Telesno kulturo v družbi še vedno odpravljajo, na žalost celo tam, kjer je najbolj potrebno — v šolah. Tudi v podjetjih imajo mnogokje za to poenostavljen pojem, da si predstavljajo šport kot 11 žogobrcarjev.«

»Telesna kultura je del splošne kulture slehernega naroda. Ni slučaj, da imajo narodi z visoko kulturo, posebno pa z višjo življensko ravnijo, predvsem rekreacijsko vadbo za neobhodno. Mislim, da smo narod, ki bi s sedanjo kulturno ravnijo že lahko razumeli, da je temu tako. Seveda pa je treba preiti od deklaracij in ugotavljanj h konkretnim rešitvam.« (Jože Borštnar)

Če je torej res potrebna, ali jo lahko prepustimo slučajju (beri priporočilom in apelom na zavest in dobro voljo posameznikov in delovnih organizacij) ali pa jo je treba voditi načrtno?

»Seveda jo je treba gojiti načrtno. Priporočila, apeli in druga propagandna sredstva so le del splošne načrtnosti za širok začetni program.« (Vengust)

»Vsa naša dolgoletna praksa nas uči, da je delo lahko le načrtno. Za to pa so dane tudi organizacijske in institucionalne oblike. Zavisijo pa od objektivnih in subjektivnih faktorjev, koliko smo pri tem uspešni.« (Maček)

»Prepuščanje kakršnihkoli stvari ali problemov slučajju je le dokaz nemoči ali slabosti opisana v skrajnem primeru rešitev v sili. Tega pa v telesni kulturi ne sme biti. Samo taka (telesnokulturna) organizacija, ki ni odvisna od slučaja, dobre volje in apelov, tudi lahko dosega rezultate, ki imajo širšo družbeno vrednost: množičnost, rekreacijo, kvaliteto in ne nazadnje družbeno vzgojenost mladine. Zato mislim, da je načrtno programiranje na daljše obdobje eden osnovnih pogojev.« (Borštnar)

»Telesne kulture ne smemo prepustiti samo naporom zamaknjenih amaterjev, temveč jo je treba urejati sistematsko in strokovno. Danes imamo že

toliko telesnokulturnih delavcev in ustanov, da bi se te naloge lahko lotili.« (Kunc)

Toda, kdo naj uresničuje delovne načrte v telesni vzgoji?

Za to imamo zgrajen cel sistem telesnovzgojnih organizacij, šol, JLA, delovnih organizacij in celo družbenopolitičnih skupnosti, ki so odgovorne za krepitev in razvoj telesne kulture. Potrebni pa so dejavnosti kot večja koordinacija, odgovornost in pripravljenost materialno pomagati.« (Maček)

Načrte naj uresničujejo vse organizacije, ki imajo opravka z ljudmi (že prej naštetje) pa tudi družine.« (Vengust)

»Zadnji čas je, da telesna kultura in njeni problemi niso le last entuziastov, temveč celotne družbe, predvsem pa tistih, ki so postavljeni, da skrbijo za njen razvoj. Ne mislim le plačanih funkcionarjev, ki jih štejem med entuziaste, temveč vse družbenopolitične institucije, ki se ukvarjajo z družbenim načrtovanjem: od izvršnih svetov do skupščinskih organov na vseh nivojih, posebej pa še sekretariat za prosveto, SZDL in ZK.« (Borštnar)

»V prvi vrsti pa naj uresničujejo delovne načrte šole. Tu je zbrana vsa mladina. Kar se Janezek nauči, to Janez zna! Ker pa ni vsa mladina v šoli — del je v tovarni — je ta na drugem mestu. Prav tu pa je naša najšibkejša točka. Te skrbi praktično ni, odstotek mladine v delovnih organizacijah pa je velik. Sicer pa, kot skrbi oddelek za gospodarstvo na občini za gospodarstvo, naj bi skrbel za telesno kulturo poseben oddelek, ki pa naj ga seveda vodi strokovnjak.« (Kunc)

Kje v telesni kulturi pa je družba dolžna pomagati s sredstvi?

»Družba naj skrbi za osnovno dejavnost telesne kulture, mora pa urediti tudi pogoje za rekreacijo.« (Kunc)

»Vse organizacije (tj. šole, delovne organizacije, razne uprave in organizacije ter družine) so družba. Ta družba pa mora nameniti del sredstev za telesno vzgojo.« (Vengust)

»Pod družbo, ki naj daje, pojmem: družbenopolitične skupnosti oz. njihove proračune, sklade delovnih organizacij, sredstva iz osnovnega dohodka občanov in druge avtonomne vire. Pomagati pa je nujno in potrebno vsem organizacijam v katerih se s športom ukvarjajo delovni ljudje in mladina.« (Maček)

»Mislim, da je treba najprej razčistiti, kaj je družba dolžna storiti za razvoj telesne kulture. Menim, da je to integralni del načrtnosti v razvoju telesne kulture in postavljenega vprašanja brez tega ni mogoče v celoti rešiti.«

Dodatno vprašanje: Ali mislite, da bi bilo treba postaviti boljši ustrežnejši sistem organizacije telesne kulture?

»Da. Na prejšnje vprašanje pa odgovorim lahko pavšalno: družbeni interes, ki ga naj družba v prvi vrsti podpira, sta množičnost in vrhunska kvaliteta.« (Borštnar)

Ali ima kvalitetni šport svoje mesto v telesni vzgoji? Če ga ima, kje in kako naj dobi sredstva?

»Pojem kvalitetni šport ni točno opredeljen. Vendar pa mora biti kvalitetni šport cilj telesne vzgoje, da lahko mitviramo mlade ljudi. Sredstva za telesno vzgojo so nedeljiva, vsi pa smo dolžni prispevati vsak po svojih možnostih in dolžnosti.« (Vengust)

»Seveda ima, saj je nujen pojav široke in množične baze, prispeva k splošnemu kulturnemu razvoju itd. Sem pa pro-

ti vsem deformacijam in anomalijam, ki so zelo pogostne v vrhunskem športu nekaterih panog.« (Maček)

»Ni boljšega ambasadorja nekega naroda, kot dober in zgleden vrhunski športnik. Vrhunski šport je družba dolžna podpreti tako kot vsako družbeno manifestacijo, s katero na manifestativen način znotraj in zunaj družbene skupnosti poskušamo prikazati razvoj naše socialistične družbe.« (Borštnar)

»Kvalitetni šport je tudi odraz nekega stanja telesne kulture in odraz množičnosti, iz katere se dvigajo posamezniki s svojo sposobnostjo. Izreden športnik pa prispeva k ugledu naroda. Npr. naši košarkarji so s svojo odlično igro v Južni Ameriki pridobili naši državi večji ugled, kot ne vem koliko odlično napisanih reportaž. Naši izseljenci so bili ponosni, da so njihovi rojaki, da so Jugoslovani.«

Vrhunski športniki-mušketirji mednarodnega sodelovanja med narodi z različnimi družbenimi sistemi pa so simbol predvsem mladine, kar je še kako važno.« (Kunc)

Kdo naj financira (telesno) razvedrilo občanov in kje je meja med razvedrilom in kvalitetnim športom?

»Rekreacija je problem, ki ga naj rešujejo predvsem gospodarske organizacije. V naši občini je nekaj podjetij, ki podpirajo in razvijajo telesno vzgojo članov kolektiva. Potrebno bi bilo tudi drugod. V vodstva mora prodreti zavest, da je rekreacija tesno povezana tudi z delovno sposobnostjo in zdravjem ter da je ceneje dati za rekreacijo kot za boleznine.« (Borštnar)

»Ko poudarjam nedeljivost sredstev za telesno vzgojo, mislim, da je tudi kvalitetni šport, njegov obseg nedeljivo vezan na množičnost. Vsaka druga oblika širine ali ozkosti kvalitetnega športa je neprimerna, je rezultat navdušenec ali nasprotnikov.«

Vsako organizirano tekmovanje je v bistvu kvalitetni šport, kjer iščemo najboljšega športnika tovarne, občine ipd. Zato ni mogoče potegniti črte med kvalitetnim in množičnim športnikom.« (Vengust)

»Kvalitetni šport se prične šele na ravni vsedržavnih tekmovanj. Pa še tam v nekaterih športih konkurenca ni taka, da bi rojevala kvaliteto. Vse drugo, mislim navzdol, pa je razvedrilo.« (Kunc)

Z odgovorom na vprašanje, kdo naj financira razvedrilo in telesno kulturo nasploh, bi rad še enkrat odgovoril tistim, ki to zahtevajo od družbe. Neke abstraktne družbe ni in nimamo več centralistične vlade ali blagajne v Beogradu, republik ali občini, ki naj bi bila edini vir in za vse odgovorna. Družba to smo mi: družbenopolitične skupnosti, delovne organizacije, društva in občani, ki moramo vsak po svojih močeh in materialnih možnostih prispevati za svojo rekreacijo in telesno vzgojo pa seveda iz virov, ki jih bomo povezovali z naraščanjem družbene materialne baze in narodnega dohodka.« (Maček) Janez Virk

V minuli številki smo objavili prispevek, v katerem je telovadka TVD Partizan Zelena jama opisala svoj prvi nastop v državni reprezentanci. To pot znova posvečamo prostor telovadkam, ker sta na tekmovanju olimpijskih nad (mladih telovadk, na katere računajo strokovnjaki za olimpiado 1. 1972), nastopili kar dve telovadki Partizana iz Zelene jame, in sicer zopet Maja Labovič, poleg nje pa še Bernarda Müller. Tokrat je prispevek napisala Müllerjeva.

Na tekmovanju »olimpijskih nad« lahko nastopajo samo telovadke, mlajše od 16 let. To tekmovanje je bilo letos v Cluju v Romuniji, sicer pa ga prirejajo vsako leto.

V Cluj smo prispeli z avtobusom in se nastanili v nekem internatu, Hranili pa se nismo v internatu, ampak v narodni restavraciji, kjer je bilo vse opremljeno v romunskem narodnem slogu, ob večerji pa je igral še orkester narodne glasbe. S treningom smo prišli naslednji dan. Trenirale smo skupaj s Korejkami, Poljakinjami in Bolgarkami. Kasneje so se nam pridružile še Rusinje, Vzhodne Nemke pa so prispele še pozneje. Trenirale smo dopoldne in popoldne, to pa je bil tudi naš zadnji trening. V petek 16. avgusta je bil slovesen začetek turnirja. Ta dan so tekmovali moški, med katerimi so presenetljivo zmagali Severni Korejci. Posebnost pa je bil Bolgar Todorov, ki je naredil dvojni salto nazaj.

Drugi dan smo tekmovala dekleta. Tekmovali smo v skupini z Madžarsko, Romunijo II. ekipo in Bolgarijo. Našo ekipo je sestavljalo 6 tekmovalk iz 6 različnih jugoslovanskih mest. Tekmovali smo dobro, vendar smo se uvrstile na zadnje mesto. Maja Labovič se je med našimi tekmovalkami uvrstila na zelo dobro tretje mesto, kar ji že zagotavlja zanesljivo mesto v reprezentanci. Prve so bile Rusinje.

V nedeljo je bilo potem še finale na posameznih orodjih za posameznike, kjer sta zmagala Korejec in Rusinja.

S tem se je zaključilo naše bivanje v Cluju. Popoldne smo si ogledali še mesto in njegove znamenitosti. Domačini imenujejo Cluj »mesto parkov«, kar je popolnoma res. Najbolj pa so ponosni na svoj botanični vrt, za katerega menijo, da je eden največjih v Evropi. V ponedeljek smo dopoldne hodili po trgovinah za spominki, popoldne pa smo se poslovili od naših gostiteljev. Pot nazaj je bila naporna, saj smo potovali 20 ur. Kljub temu smo prispele v Ljubljano z lepimi vtisi in polni volje do nadaljnjega dela. Videli smo, kaj vse se lahko doseže z delom in trdnjo voljo

